

Zjevení 4. kapitola, část 3. (Trůn)

1 Dobré ráno, biblická třída. Jak se dnes ráno cítíte? Doufám, že dobře. Amen. Poněkud jsme... jenom stručně jsme se zmínili o tom, že tady dnes ráno budeme, protože jsem ještě neměl... dokončený můj cestovní program, než znovu odjedu. A teď už je zpracovaný na šest měsíců, tak tedy, dobře, považoval jsem za vhodné mít dnes ráno tuto bohoslužbu, protože to potvrzuje nějakou dobu, než se sem vrátím; na kolik vím, to může být až na podzim.

2 A já... Tento týden odjedeme do Beaumontu v Texasu, kde chceme zahájit příští týden a pokračovat ve shromážděních asi osm až deset dnů ve spolupráci s nezávislými a různými církvemi. Je to sponzorováno církvemi Jesus Only dole v Texasu, kde se před nějakým časem konala tato velká shromáždění, hned potom co byl pořízen tento snímek. A oni... vím, že tam připravují autobus... tuším sedmadvacet autobusů... vlastně vlakovou soupravu s dvaceti sedmi vagóny, kterými přijedou tam dolů do Beaumontu. Právě tam se primátor města zúčastnil přehlídky, která šla dolů ulicemi, a všichni ostatní. Měli jsme se tam úžasně, a vracíme se tam příští týden. A pak jsme rovněž předpokládali, že *budeme* San Antoniu, ale nezbude nám na to na zpáteční cestě čas.

3 Odtud pojedeme do Phoenixu, Los Angeles, dolů do Long Beach, a pak se vrátíme, bude-li Pán chtít, a pojedeme do East Coastu, zpátky do Virginie a Jižní Karoliny. Pak se zase vrátíme do Bloomingtonu v Illinois. A odtud do Lane Tech High School, poslední týden v dubnu, Křesťanští obchodníci. A odtud budu cestovat na sever do Britské Kolumbie, nedaleko Aljašky, a zůstanu tam do června. Tak tedy, doufáme, že budeme mít báječný čas.

4 Modlím se, tedy, aby vyšetřování, které už po nějakou dobu probíhá kvůli daním z příjmu, a co se týče zdejší modlitebny, do té doby skončí. A pak budu moci vycestovat do zámoří, možná už v červnu; bude to rovnou do Afriky; na červen, červenec a srpen, v Africe. A samozřejmě potřebuju vaše modlitby.

5 Vyhlížíme příchod Páně. Všechny tyto věci jsou „Bude-li Pán chtít,“ vidíte. Nevíme, On může... To není tak docela vedení, my prostě sebereme dohromady pozvání a modlíme se nad nimi, prosíme Pána: „Kterou cestou máme jít?“ A někdy tak jako tehdy, nenechávám to všechno na svém rozhodnutí, ať i další o tom uvažují, modlí se za to. A

pak jsme měli dojem, jako kdybychom byli vedeni tentokráte na západ, na jih a západ. Měli jsme tedy odevšad pozvánky a rozjeli jsme se tedy dolů. A první místo, které leželo na mém srdci, bylo buď Beaumont, nebo San Antonio. Prohlédli jsme si to tedy, a měli jsme pozvánky z obou míst. A...

6 Zatelefonovali jsme jednomu sboru do Beaumontu. A jelikož tam mají spolupracujících 42 církví Sjednocených letničních, a tak dále, uvažovali jsme, že pokud bude velká posluchárna, že bude lepší jim věnovat deset dnů než pět a pět na každé jednotlivé místo. Myslím si, že pokud to soustředíme takhle, bude to lepší. Potom, tam v okolí Beaumontu je spousta nuzných lidí, stejně jako dole v těch oblastech těžících naftu, tak tedy očekáváme nádherný čas v Beaumontu.

7 Tak, tedy, my se nikdy nepokoušíme dostat do velkých center a velkých míst. Ale snažíme se jít tam, kam nás vede Pán, nehledě na to jak ono je bezvýznamné nebo veliké, prostě kamkoli nás vede Pán. No, kdykoliv On nám dá makedonské pozvání, opustíme pole kdykoliv a pro cokoliv, budeme-li Jím povoláni, abychom šli, kamkoliv.

8 Měli jsme opravdu požitek z tohoto času obecnství u Božího Slova s vámi, skvělými lidmi. Doufám, že nyní budete věrní, a budete přicházet do sboru a řídit se učením Bible skrze našeho zdejšího statečného bratra Nevilla, kterého vřele doporučuji jako služebníka Pána Boha, protože se ponořuje hlouběji a hlouběji do Boha, a jsem tomu velice rád.

9 A vy, malá církví, napomínám vás ve jménu Pána Ježíše, abyste rostli v milosti Boží; držte se statečně, upírajte stále zrak na Golgotu, a odstraňte každý kořen hořkosti z vašich srdcí a duší, aby vás mohl Bůh kdykoli použít. Pokud někdy pocítíte, že máte něco udělat, nebo zjevení, nebo cítíte nějakou nejistotu, nějaké varování a podobně, buďte opatrní. Satan je velice vychytralý a mazaný. Rozumíte? Porovnejte to se Slovem Božím a poradte se s pastorem. Rozumíte?

10 A zjišťujeme, jak dary a jiné věci proklouzávají do církve, a projevy těchto darů. Dříve, než se jim dovolíte projevovat, nejdříve... Pociťujete, jak to doléhá na vaše srdce... No, nepřítel je opravdu mazaný. Rozumíte? A to je to, co trhá církev pokaždé na kusy, je to pravý dar, který je použit nesprávně. Rozumíte? Bůh se chystá něco udělat, a je to použito nesprávně, a to prostě... Nejen vás raní, ale trhá celou církev. Vidíte? Poradte se, projděte Bibli skrz naskrz, pak to vyzkoušejte a přesvědčte se, jestli je to z Boha nebo ne. Zkoušejte a

testujte to, a přesvědčte se, jestli je to přesně na linii a je to v souladu se Slovem. Pak jste v pořádku, rozumíte.

11 Pokud Slovo říká, že to tady bude a že se to bude určitým způsobem projevat, držte se toho. Nikdy se od toho nevzdalujte, bez ohledu na to, co kdo dělá, ať to připadá naprosto opravdově. Pokud to neodzrcadluje Písmo od 1. Mojžíšové po Zjevení, nechte to být. Nedejte tomu příležitost, jsme v posledních dnech, kdy satan všemožně svádí.

12 Promiňte mi, jestli se pokouším zaujmout místo představeného; nejsem představený. Ale cítím se vůči vám jako Pavel, který jednou řekl o svém sboru: „Jste hvězdy v mé koruně.“ Když projdu na druhou stranu do oné země, tam na druhé straně a potkám se s vámi v oslaveném stavu, chci, abyste tam byli a skvěli se jako hvězdy v mé koruně. Rozumíte? A chci, abyste tam byli vy, já tam rovněž chci být.

13 A pamatuji si jak v mém vidění když jsem spatřil přítomnost Páně, nebo Jeho lid v oné oslavené zemi, ohlédl jsem se a řekl jim... A oni mi řekli, že On bude nejdřív soudit mne podle Evangelia, které zvěstují. Řekl jsem: „Přesně tak, jak to kázal Pavel!“

14 A ty milióny lidí křičely: „**MY NA TO SPOLEHÁME!**“ Vidíte? No, přejí si, aby to tak bylo. A my se tam někdy potkáme.

15 A Bůh nikdy neposlal bratra Nevilla, nebo mne, abychom byli představenými, vůbec ne. Jsme prostě vašimi bratry, rozumíte, učiteli Evangelia. Pracujme tedy spolu.

16 A když něco co se někdy děje, nějaký projev musí být pojmenován, nebo něco o něm řečeno, podrobena kritice a tak dále, a osoba, která používá tento dar to odmítne, prostě pamatujte... odmítne to, pamatujte, ten dar nebyl správný. To od začátku nebyl Bůh. Duch Boží je vždy pohotový pro korekci, je milý a pokorný, ochotný. Rozumíte, jestli se postaví a řekne, „a přesto to udělám“, pak víte, jakým způsobem někdy... Prostě si zapamatujte: arogantní duchy nejsou z Boha. Rozumíte? Proč tedy přijímat náhražku, když všechno, celá země, je naplněna Boží slávou, vidíte, skutečnou mocí Boží. Proč tedy přijímat náhražku? Žijeme v příliš pozdní době; ale pamatujte, Bible řekla, že přijde jako... že bude velice mazaný a svede, pokud možno, i vyvolené. Vidíte?

17 A, teď, někdy uvažujeme o tom, že jsme vyvolení, a doufám, že jsme, ale držíme se přesně Bible. A když všechno zapadá přesně do Písma a je dodržen pořádek Písma, přináší to slávu Bohu a čest církvi,

a tak dále, pak víme, že to je z Boha, protože to Bible potvrzuje. Ale samotná naše teorie to nepodporí, nepomůže tomu, způsobí pád.

18 A pak, když nás něco udeří, ať to připadá sebe skutečnější, pokud to není v pořádku, v souladu s Písmem, zbavte se toho okamžitě; protože čeká ten Opravdový, rozumíte.

19 A proto modlete se teď. A vždy, cokoliv činíte, modlete se za mne. Modlete se za mne, protože chceme vyrazit na misijní pole podle mého názoru naposledy. Chystáme se jít...

20 A pamatujte, dějí se významné věci, není to známé uprostřed tohoto světa. Ježíš přišel, žil, zemřel, byl obětován, odešel zpět do Slávy, a milióny o tom vůbec nic nevěděly. Vidíte? To nejsou květnaté velké věci; to je: „Přišel ke svým vlastním,“ vidíte. A... „Kdo má uši, slyš, co Duch praví k církvím.“ To není pro ty tam venku, „pro Církev“. Je to Církev, které se dostává její otřes.

21 Kdysi jsem uvažoval jinak, až jednoho dne On ke mně promluvil; přiměl mě, abych šel zpět do Slova a pozastavil se nad tím, jak proroci mluvili o příchodu Jana, řekli: „Vysoká místa budou snížena a každé údolí bude vyplněno.“ A jak bude působit moc Boží...! „Hory budou poskakovat jako jehňata a listí bude tleskat.“ Dobře, vypadalo to, že se chystá něco velikého. Rozumíte? A když se to stalo, co se vlastně stalo? Nějaký starý chlapík přišel z pouště, možná měl dlouhý *plnovous*, který mu narostl, a byl zahalen v ovčí kůži. Na poušti, tam nebyly žádné vymoženosti. On tam byl od svých čtrnácti let, a nyní měl třicet. Přišel z pouště, dupal nohou, kázal pokání, možná stál po kolena v bahně na břehu Jordánu. A tehdy vysoká místa byla snížena a nízká místa povýšena. Vidíte? To je...

22 Musíte mít duchovní vyrozumění. Pamatujte, Bůh nikdy na této zemi nepřebýval a nebude přebývat v lesku. On je proti tomu. On nikdy nebude... Velká poselství nikdy nebudou *tohoto druhu*: „Udělejme velké to a to, a to a to...“ To se tímto způsobem neděje. Jeho služebníci nejednají tímto způsobem. Jeho lesk a sláva je seshora.

23 Včera nebo předevčírem, když jsem se vracel z Kentucky, tam nahoře z Kentucky s mým dobrým přítelem, bratrem Banksem Woodem, stala tam žena policistka, a on řekl: „Hochu, raději jedme pomalu,“ řekl, „ona je opravdu drsná.“

24 Řekl jsem: „Ano, to je pravda.“ Řekl jsem: „Když národ padne do takového stavu, kde milióny jsou nezaměstnány a oni vezmou ženu a udělají ji policistkou a postaví tam, a taxikáři a jim podobní, je to

jedna z největších skvrn na našem národě.“ Ona nemá do toho víc, než králík do kotlíku se sádlem. Rozumíte? To prostě není její místo. Řekl jsem: „To mne velice trápilo, ale teď si začínám uvědomovat: „Není se co divit, toto není naše království, nejsme z tohoto světa.““ Oni... vy...

25 Proč ženy (naše ženy) mají krátké vlasy, a líčí se, a rokenrol, a tohoto druhu nesmysly? Dobře, lidé chodí do obyčejných kostelů a nevím kam a myslí si, „to je v pořádku.“ Proč? To... Oni jsou Američané, to jsou Američané a mají amerického ducha. My nejsme Američané, my jsme křesťané. Žijeme... náš duch je z jiného království. Kdyby náš duch byl z tohoto království, pak bychom uctívali spolu s těmito věcmi, pak bychom uctívali všechny tyto vulgární písničky a uctívali bychom všechnen ten rokenrol. „Kde je tvé srdce, tam je i tvůj poklad.“ A naše poklady jsou seshora. A proto my jdeme do království.

26 Toto není náš dům, jsme tu jen poutníci, kteří se pokoušejí vyvést i ostatní občany ze tmy. A jdeme do města, abychom tam konali celo-městskou kampaň, orali týden, nebo deset dnů, kvůli jedné vzácné duši, která tam je; jedné, pouze jedné, která tam bude sedět.

27 Možná řeknete: „Shromáždění mělo obrovský úspěch, pět tisíc přišlo k oltáři,“ ale možná ani jediná nebyla spasena, ani jediná z nich. Vidíte? A mohlo tam být... Asi si pomyslíte: „Pouze dva lidé přišli k oltáři,“ ale jeden z nich byl vzácným klenotem. My pouze vrháme sítě do řeky. Bůh si vybírá ryby, On ví, kdo je ryba a kdo není.

28 A proto vidíte, my pouze zvěstujeme, a pamatujte, že vy v modlitebně děláte totéž. Ale vždy pamatujte na toto: „Moje ovce slyší můj Hlas.“ A Boží hlas je Jeho Slovo.

29 Uvažoval jsem jistého dne, jak tito lidé, kteří říkají, že nikdy nebylo... jisté denominace a církve říkají: „Božské uzdravování — to není pravdivé. Nikdo neobdržel dar Božského uzdravování, kromě svatého Pavla nebo apoštolů, těch dvanácti v horním pokoji. Jim byl dán dar Božského uzdravování, a toť vše. Tím to bylo uzavřeno.“

30 Ale, hleďte, v tomto nádherném nákresu, který nám bratr Willie tak názorně zpracoval, ta tenoučká nitka se táhla církvemi po celou cestu. Jsem zvědav, co tytéž denominace řeknou o dějinách církve, o Ireneovi, o svatém Martinovi? A o všech těchto mučednících uprostřed věků, po staletí, po smrti apoštolů, kteří mluvili v jazycích a uzdravovali nemocné a křísili mrtvé a konali zázraky, celá církev. Jsem zvědav, co o tom řeknou, jestli to bylo pouze pro apoštoly?

³¹ Vidíte, jak je to úzkoprsé? Oni nemají duchovní porozumění, a to je to. Vidíte. „Slepí! Mrtví v hříchu a přestoupeních!“ Hřích znamená „nevíru“. Všechno v nevíře je hřích. Jestliže někdo dostane dlouhý vědecký titul (Dr.D. a L.L. a Ph.Dr. a L.L.Dr.) a řekne „není tu taková věc, jako je Božské uzdravování nebo křest Duchem svatým,“ ten člověk je mrtvý v hříchu. On může vysvětlit každý druh tajemství v Bibli, ale jeho život (jeho svědectví) dokazuje, že je mrtvý. On je mrtvý v hříších a přestoupeních, protože je hříšníkem.

³² Hřích je nevíra. Všichni jsou povinni... Hřích je — není páchání cizoložství a kouření cigaret a tanec a uvolněné chování. To není hřích, to jsou vlastnosti nevíry. Ale věřící... Bez ohledu na to, že člověk nepije, nekouří a nedělá tyto věci, nikdy neřekne špatné slovo, dodržuje všech deset přikázání, zůstává nadále černým hříšníkem, rozumíte, páchnoucím v největší míře. Pokud popírá něco z Boží moci, je hříšníkem! Slovo hřích je „nevíra“. Tak tedy můžete se přesvědčit, podívejte, jestli je to pravda, nebo ne. Nevěřící v Slovo Boží, je hříšník a nemůže vejít do království nebes.

³³ No, ó, uvažoval jsem dnes ráno a chtěl jsem to vzít na sebe skrze vůli Páně, skrze přikázání Ducha svatého, abych přišel znovu sem do modlitebny, a zdržel vás všechny dvě nebo tři hodiny. Ale chtěl bych, než odjedu, ukončit knihu 4. kapitoly Zjevení. Doufám, že vás to neunavuje, doufám, že to je pro vás nádherné. Doufám, že vám to prospěje a pomůže v nadcházejících dnech.

³⁴ A nyní možná... Řekl jsem dnes ráno Billymu, aby sem přišel a rozdal modlitební lístky, pokud zde budou mezi námi nějakí příchozí, protože se chystáme odjet, a teď... a nevím, kdy se vrátím zpět. Jenom Bůh to ví. A přál jsem si... uvažoval jsem, že asi v posledním shromáždění, pokud... když mi zatelefonoval asi v devět hodin a řekl: „Tati, jsou tady někteří lidé, aby bylo za ně modleno. Požádal jsem je, ale“ řekl „jsou to lidé, kteří pravidelně přicházejí do sboru.“

³⁵ Řekl jsem: „Pak nerozdávej modlitební lístky, rozumíš.“ Řekl jsem: „Protože ti lidé... Pokud bychom měli dnes ráno modlitbu za nemocné, pozveme tyto lidi a budeme se za ně modlit.“ Ale řekl jsem: „Jestliže to — tito lidé přicházejí sem do modlitebny, o kterých víme... Ne, mínil jsem pouze příchozí.“

³⁶ A on pak řekl, že sem přišel před několika minutami a potkal se se mnou, když jsem tam stál a řekl: „No, rozdal jsem několik modlitebních lístků,“ řekl, „rozdal jsem několik modlitebních lístků.“ Řekl: „Udělej, jak považuješ za správné.“

37 Řekl jsem: „Dobře, uvidíme, jak se bude poselství vyvíjet, uvidíme, kam až se dostaneme, a pak odejdeme. Já...”

38 On řekl: „No, mnozí lidé si přáli modlitební lístky, samozřejmě ale“ řekl, „jsou to lidé, kteří jsou tady z církve.“ Vidíte?

39 Víme, že Bůh je Bohem. A je, pohledte na věci, které On koná! No, telefon neustále vyzvání, lidé se ptají na různé věci, někdy to jsou malichernosti, a jak Bůh na tyto modlitby odpovídá!

40 Jsem zvědav, jestli ta obyčejná paní a její manžel tam dole z New Albany jsou zde. Ti, kteří k nám jednou v noci, asi ve dvanáct nebo v jednu hodinu, přinesli domů to malinké dusící se nemluvně, se zápalem plic? Jsou tam, výborně, jak se daří dítěti? (Muž v obecnstvu říká: „OK!“ — vyd.) Skvělé, dobře, v pořádku.

41 Dovolte mi teď něco ukázat, pohledte, je to něco, co neznáte, to se neděje, když promlouvá Duch svatý. Fred Sothmann, náš vzácný bratr, Fred; zaslechl jsem ho před chvílí říct „amen“, ale nemohl jsem zjistit, kde je. Kde on je? Je tady? Tady, právě zde, bratr Fred Sothmann. Chci vám ukázat, jak jednoduché to je... Měl několik přátel, kteří sem přišli, byl to bratr Welch Evans, jak se domnívám, přesně nevím. Oni měli přívěs, zamkli dveře a Fred ztratil klíče, a hledali všude a nemohli je nijak najít. A bratr Welch se chystal sem přijet. A tak nastal den jeho příjezdu a oni stále nemohli ten klíč nikde najít, a proto jednoduše zavolal k nám domů a řekl: „Bratře Branhame, kde jsou ty klíče? Kde bychom je mohli najít?“

42 No, to vás může postavit do obtížné situace, některé z vás, když vám někdo postaví tohoto druhu otázku. Ale okamžik, vzpomínáte si na syny Jesseho, kteří hledali mezky? „Kdybych měl nějaký dárek v ruce, vzal bych jej dolů a ukázal... poprosil, dal to prorokovi a možná nám on řekne, kde se ti mezci nacházejí.“ Vzpomínáte si na to?

43 A když šel ulicí, potkal se s prorokem. On řekl: „Hledáte mezky.“ Řekl: „Zde, vraťte se domů,“ řekl, „oni se už vrátili.“ Souhlasí to?

44 Modlil jsem se. Fred šel a ty klíče našel. Vidíte to? Vidíte?

45 Bratře Ede Daltone, kde jsi? Kde je Ed Dalton, vím, že tady někde je, před chvíli jsem ho zahlédl. Ó, je tam vzadu. On mě slyšel prostřednictvím interkomu nebo místního rozhlasu. Jednou v noci někdo zvonil a bratr Ed byl ve vážné tísní. Chtěl jsem mu pomoci. „Ne,“ řekl, „chci jen, abys poprosil Boha,“ poprosil jsem Pána, aby mu

pomohl. A následující den jeho manželka telefonovala, že někdo jim přišel pomoci. V pořádku. Je to tak, bratře Ede?

⁴⁶ Rozumíte, On je spravedlivý Bůh. To je všechno, On je spravedlivým Bohem. Vidíte, On je spravedlivým — On je neustále tentýž z místa na místo a z místa na místo. Nehledě na to, jaká je to nesnáž, On je Bohem. Nechodíme dokola a nevytrubujeme to, to nemáme dělat. Ať neví pravice, nebo levice co dělá pravice. Řekneme si o tom mezi sebou, ale nechceme o tom troubit někam ven... Protože to je vlastní pýcha, něco jako: „Bůh může toto udělat pouze pro jednu osobu.“ On to udělá pro každého, který mu bude věřit. To je víra, věřit! Cokoliv chcete dělat, jakékoliv jsou vaše záměry, předkládejte to Bohu. On — On — On — On se o všechno stará. Je to pravda? Tak tedy, On odpovídá na modlitby. On je... Bůh je Otcem odpovídajícím na modlitby.

⁴⁷ No, proto... uvažoval jsem, když jsem končil v tomto posledním shromáždění a tak dále, které jsme... jak jsme postupovali, možná bychom měli mít na konec posledního shromáždění nějaké rozpoznání, bude-li Pán chtít, nebo možná během tohoto shromáždění. My prostě nevíme, co se On chystá udělat. A já to takhle mám rád. Neustanovujeme si určité věci, prostě mu dovolujeme konat, jak si to On přeje.

⁴⁸ Ted' vezměme 4. kapitolu knihy Zjevení a zastavíme hodiny.

⁴⁹ (Nějaký muž říká: „Bratře Bille?“ — vyd.) Ano? („Můžu promluvit?“) Ano, bratře. (Bratr začíná vydávat svědectví. Prázdné místo na pásku. — vyd.) Jistě, věřím tomu. Rozhodně tomu věřím.

⁵⁰ Tuším, že tady vzadu sedí bratr Welch Evans. Dovolte mi... Zatímco otevíráme Zjevení 4.

⁵¹ Nedávno, všichni jste o tom četli v novinách, o té bandě z Louisville, která se zabývá krádeží aut, převáží je rychle někam dolů do Kentucky. A v Kentucky nemusíte mít poznávací značku, tam v Kentucky vám ji udělají. A proto... stačí to tam dostat a prodat. A proto oni berou ta auta a převážejí je a přelakují znovu a odvázejí a prodávají je. Stačí, že tam máte číslo vašeho bloku a oni vám udělají poznávací značku. Oni prostě odcizí to auto z ulice a velice rychle je převezou někam do dílny, pozmění je, rozumíte, a přelakují to všechno a odvezou a prodají. Kšeftují s tím a zejména v celých Spojených státech, a většina z toho je v Kentucky. Nedávno jsem o tom četl v novinách.

⁵² Dobře, ten velký dobrosrdečný vzácný bratr Evans a jeho rodina, kteří přijíždějí každou neděli z tak daleka, z Maconu v Georgii, poslouchat Evangelium. A, hledme, jak čestný, opravdový přítel! Pak on chodí do Millerovy kavárny, kde...

⁵³ Já nedělám reklamu Millerovým, ale opravdu si myslím, že každopádně dělají nejlepší jídlo v Kentucky; Louisville, Kentucky. Pokud... No, neměl jsem na mysli vaše soukromé domy, ve kterých jsem měl možnost jíst, no, měl jsem na mysli... víte, tam venku. A já tam chodím také jíst. Můžu tam nakrmit svou rodinu levněji, než bych to udělal doma. To je pravda.

⁵⁴ Potom tam jedu, a tak bratr Evans tam přišel, koupil si něco k snědku a zaparkoval tam auto. Když odcházel (měl tam všechno oblečení) s rodinou a všemi ostatními, auto tam nebylo, vůbec nic. Všechno bylo pryč. No, ten nemajetný chlap, bratr Evans, je člověk jako každý z nás, má malý obchod a pracuje s auty, kupuje vraky a opravuje je. Je to nemajetný muž, který vydává peníze, aby sem jezdil, protože on věří v tento druh Evangelia. Modlím se, aby Bůh pro něj poslal nějakého posla tam někam dolů, aby jim v tom okolí pomohl.

⁵⁵ Tak tedy, bratr Evans se vrátil sem, vůbec nevěděl, co má dělat. Uvědomil policii, ale oni nic nevypátrali. A tak se vrátil domů a on a bratr Fred a ti ostatní, seděli jsme v místnosti a povídali si o tom. Řekl jsem... Tak tedy, tímto způsobem jednáme, seděli jsme v místnosti, dozvěděli jsme se, co se stalo, a pak jsme přistoupili k Bohu. A když jsme poprosili Pána, aby vrátil toho, kdo měl to auto, aby jej vrátil, otočil ho zpátky a poslal jej zpět, ať byl kdekoliv.

⁵⁶ Obvykle jedou směrem k Bowling Greenu nebo někam, dostanou je tady z tohoto žhavého místa, vidíte, aby mohli... až je přelakují a upraví. Byl to hezký vůz, mám dojem, že to byla dodávka. Souhlasí to, bratře Evansi? Byla to dodávka.

⁵⁷ No, a co se pak stálo, poklekli jsme a modlili se. A Pán nám dal svědectví, že to bude všechno v pořádku, prima. Pak moc Páně sestoupila mezi nás. Bratr Evans odešel, vyšel ven, byl veden, aby šel určitým směrem.

⁵⁸ Přišel sem do Jeffersonville. Vůz byl odcizen v Louisville; a tady stojí jeho auto, a je v něm jen o tolik benzínu méně, aby s ním mohli dojet téměř do Bowling Greenu a vrátit se zpátky. Oni vystoupili z auta, zaparkovali ho, nechali uvnitř klíče a odešli pryč a nechali ho

stát, rovnou v Jeffersonville, kde mohlo být nalezeno; ne v Louisville, ale zde v Jeffersonville, přivezli je celou cestu zpět.

⁵⁹ Víte, Pán může přimět ptáky, aby Ho poslouchali, může přimět člověka, aby Ho poslechl, může přimět nepřítele, aby Ho poslechl. On... Ano, příteli, On je Bůh. Tam stálo jeho auto, a nic z něho nezmizelo, pouze půl nádrže benzínu, protože dorazil téměř do Bowling Greenu, a Duch svatý musel říci: „Otoč se! Vrať se a dovez to auto do Jeffersonville. Postav ho tam na ulici a zaparkuj právě zde, protože já ho posílám právě touto a touto cestou, aby ho našel.“ Souhlasí to, bratře Welchi? To je pravda.

⁶⁰ On je Bohem! On slyší modlitby, bratře Royi. On prostě... To je bratr Slaughter, tohle je ta stejná věc, On uzdravil tvého malého pejska. A já vím, že On uzdravuje, On slyší modlitby, On stále dělá zázraky, On je stále Bohem, On bude... Byl vždycky Bohem, On vždy bude Bohem!

On je Bohem na střeše domu,

(Co to znamená, ten bratr zpívá tady v církvi?)

*Bůh je v kuchyni, Bůh je na farmě,
Bůh je v autě, on je Bohem všude,
On je Bohem skrz naskrz.*

⁶¹ Ó, jak nádherné! Za chvíli se dostaneme ke kázání, ale asi nikdy k této lekci.

Dobře, skloňme teď na chvíli naše hlavy k modlitbě:

⁶² Laskavý nebeský Otče, jsme tak rádi za Tvé svaté Slovo, že naše srdce v nás hoří, když si uvědomujeme, že Tvůj Duch sestupuje mezi nás a hovoří k nám, a naše srdce můžeme vztáhnout a uchopit se toho. A máme prostě dojem, že se u toho cítíme dobře, Pane.

⁶³ A když si uvědomujeme, že v této temné hodině, uprostřed které je tolik zmatku... Jak prorok řekl: „V posledních dnech nastane hlad,“ nebo něco tímto způsobem, „ne hlad po chlebu a vodě, ale po slyšení pravého Slova Božího.“ Slova! Co je Slovo? Ježíš je Slovo: „Slovo tělem se stalo a přebývalo mezi námi.“ Když pozorujeme projevy opravdového Slova Božího, jak se projevuje v souladu s Písmy a uskutečňuje je, a to, že lidé budou cestovat a hledat a nepodaří se

jim to najít. Ó, Bože, jsme tak vděční, tak vděční, že jsme Ho před léty našli, je to vzácné pro naše srdce, vidět, že nejsme ani na chvíli zmateni.

64 Ó, Bože. Tys řekl: „Lid, který zná svého Boha, se bude honosit v onen den hrdinskými činy.“ A my jsme zde v těchto posledních dnech, a vidíme všechny věci, o kterých řekl Ježíš, že se stanou, jak se projeví právě mezi námi. Ta stejná znamení, divy a zázraky, které byly předvedeny stejným způsobem, jak je konal On. A On řekl: „Jak bylo za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka.“

65 A, Pane, Tys nám dovolil skrze svého Ducha svatého sáhnout do tohoto Slova a dostat tyto opravdové věci a propojit je s Golgotou, skrze Slovo, a uvidět, že v Něm máme plnost. A bohatství a požehnání a sláva, ať to vše jde k tomu, který je hoden, který přišel vzít Knihu z pravé ruky Toho, který seděl na Trůnu, a seděl na něm On sám, protože byl zabitý od založení světa.

66 O Něm dnes ráno mluvíme, Otče. Prosíme, abys požehnal naše srdce. Ať se Jeho Duch vznáší mezi námi a žehná nás, obohacuje naši zkušenost a uzdraví nemoci mezi námi, a udělí nám vítězí milost.

67 A, Bože, až odjedu daleko, na misijní pole, postavit se čelem nepříteli, ať zůstanu s vědomím, že jsem každou hodinu opatřen posádkou modliteb. Ó, jak spoléhám na tuto posádku, nepřítel se blíží, ale vím, že posádka se pevně drží, protože otcové a matky a chlapci a děvčata, křesťané, kteří mají zkušenost znovuzrození, s nebem spojení lidé, se na svých kolenou modlí: „Ó, Bože, dej osvobození!“ A, Otče, modlíme se, abys nám dovolil tam daleko vtrhnout mezi řady nepřítelů a získat každou vzácnou duši, která čeká. Učiň, Pane, a vyveď je z temnoty do světla. Protože o to prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

68 Nyní ve 4. kapitole knihy Zjevení. Skončili jsme 3. kapitolu, a budme tak trochu uctíví, a já se pokusím nezdržet vás příliš dlouho. Ale ve 3. kapitole Církve šla nahoru, jako předobraz, když Jan byl vzat nahoru. Církve byla vzata nahoru a od této chvíle jedná s Izraelem, až do opětovného příchodu. Copak nevidíte jak to je? Dnešní lidé, co oni říkají: „Něco velikého se chystá zatřást celým světem a vším.“ To je nebiblické! Ne, přáteli. Další věc v pořadí je odchod Církve. Čtete o tom v Církevních věcích, a uvidíte, co to je.

69 Tedy, ty ostatní věci, které se mají stát, probíhají v době svatební ceremonie, zatímco Církve je ve Slávě. Bůh se vrací, aby

provedl veliké zázraky, celosvětové zázraky a věci k Židům, to se už vůbec nevztahuje na Církev.

⁷⁰ A třetí kapitola přivádí do konce věk Církve. To souhlasí. A církevní věk odchází s takovou malinkou, nepatrnou menšinou, že zjišťujeme... Jen se zaposlouchejte. Četl jsem to znovu dnes ráno, a rozházelo mě to téměř úplně, místo a postoj Krista na konci církevního věku, jak shledáváme ve třetí kapitole Zjevení verše 20 až 22. Pomyslete na to. Kristus, na konci, kde On je! Kde On je na konci věku církve? Vně své církve, vypuzen denominacemi a věrovyznáními. Jaký je Jeho postoj? Pokouší se dostat zpátky dovnitř. Je to žalostný stav!

⁷¹ Potom zde shledáváme: „Potom...” uslyšel hlas, který k němu hovořil. Co to bylo? Duch opustil zemi. „Potom...” takto začíná první kapitola, nebo první verš.

Potom jsem viděl, a hle, v nebi byly otevřené dveře...

⁷² Zjevení 4:1, potom, když Církev je pryč, pak byly dveře otevřené. Už jsme se tím vším zabývali a zjistili jsme, že ty dveře, že to byl Kristus. A ten stejný hlas, který se procházel uprostřed sedmi zlatých svícňů, byl také tím stejným hlasem, který on slyšel v nebi, a který řekl: „Vystup sem.” Jan tedy vystoupil. Toto znázorňuje Církev, která odchází ve vytržení.

⁷³ Jan vešel v Ducha, a byl vzat do nebe, a viděl předem všechny ty věci, které Bůh zaslíbil a řekl svým učedníkům: „Co tobě po tom, kdyby on zůstal, dokud nepřijdu?” On viděl příchod Páně a to, co se stane. On viděl tady na zemi to, co se stane na zemi do vytržení Církve, a byl vzat nahoru a ukázal jasně události, které jdou až za Tisíciletí. Ó, není to nádherné?

⁷⁴ No, minulou neděli jsme jej nechali ve čtvrté kapitole, čtvrtém verši.

Okolo toho trůnu bylo čtyřadvacet trůnů a na těch trůnech jsem viděl čtyřadvacet starců, oblečených do bílých rouch; a na hlavách měli zlaté koruny.

⁷⁵ Tak tedy, zjistili jsme, že to byli ti starci. Slovo starší se nikdy nevztahuje na anděly, nebo nějakou jinou bytost. Je to vykoupena lidská bytost, starší! Protože oni... Trůny, koruny, vlada se nikdy nevztahuje na anděly. Ale koruny a trůny, a tak dále se tykají lidských bytostí. A tito starší měli koruny a byli oblečeni a seděli na trůnech. A

shledáváme je i v jiných místech Písma, že to bylo dvanáct apoštolů a dvanáct patriarchů. „Dvacet a čtyři“, to znamená čtyřicet: dvanáct apoštolů, dvanáct patriarchů.

⁷⁶ A zjistili jsme, že dokonce i město sestupující od Boha z nebe... Potom, když země exploduje a všechno se rozpadne na kusy, a na zemi nezůstane nic, kromě sopečných popelů (pouze toto zde zůstane), nebude tady už moře. Moře vyschne.

⁷⁷ A minulý večer jsem hovořil k někomu nebo asi včera, někde, že země někdy stála takhle zpříma ke slunci, a byla rovnoměrně ohřívána seshora až dolů. Tam nahoře na Britských ledovcích, kdybyste se tam provrtali do hloubky pěti set stop, naleznete palmy. To přišlo náhle, ony jsou zmrazeny, jak v lednici. Jak v případě odštavňování, a tak dále, a vy je zmrazujete a ukládáte do hlubokého mrazu a přechováváte jahody a věci po léta a léta a budoucí léta, rozumíte. To je totéž, co bylo v oné době. Náhle přišla předpotopní katastrofa a zaplavila celou zemi. A když se to stalo, atomové síly ji vychýlily z oběžné dráhy a všechno zmrzlo, a tak ona [palma] tam leží. Vidíte? Prokopejte se kolem polárního kruhu a podobně, a můžete to zjistit, palmy a tak dále. Je to důkaz, že ona byla kdysi nádherně obydlena a postavena. Ale teď je nakloněna.

⁷⁸ Tak tedy, odkud Bůh podle mého názoru vzal vodu, když na začátku 1. Mojžíšové, 1. Mojžíšova 1: „Země pak byla nesličná a pustá a voda byla nad propastí a Duch Boží se vznášel nad vodami, řekl: „Ať je světlo.““ Bůh oddělil pevninu a vodu, a to utvořilo zem. Ale celá zem byla přikryta. No, co On udělal, On jenom... skrze atmosféru, On pouze... atmosféra je... atmosféra je naplněna vodíkem, kyslíkem a tak dále. On to pouze zvedl nad zemi a oddělil. Tehdy nebylo na zemi moře. A Bůh zaléval zem, a nemuselo ani pršet. On ji zavlažoval prameny a zavlažováním. Pak, když On... jediná věc, kterou On tehdy udělal...

⁷⁹ Když ji člověk vychýlil z její oběžné dráhy, že se naklonila na stranu, co se pak stalo? To ji přivedlo zpátky do... teplo tady dole, a chladno tam nahoře. A teplo a chlad, a co se akumuluje? Můžete to pocítit tady teď na tomto okně, tady uvnitř teplo, a venku chladno. Vidíte to orosení? Déšť není nic jiného, než orosení, pot. A voda je popel. A pak, když to...

⁸⁰ Jak je řečeno v té písni:

*Tys položil svou ruku, drahý Pane, na prérii,
Položil svou nádhernou ruku na horstva;
Pane, vylil jsi své prameny,
vztyčil jsi svá horstva.*

*Ó! Drž svou vzácnou ruku nade mnou.
Tys učinil mraky, formoval jsi mraky,
které dávají déšť.*

*Z toho deště jsi uformoval moře,
z toho moře se vznášejí mračna,
která nám dávají hojný život;
uchopils zem a nebesa svým přikázáním, Pane,
ó, prosím, drž svou vzácnou ruku nade mnou.
(Ó, jak slavné! Ano, nebeský Bůh.)*

⁸¹ Potom v té velké době, ona je teď nachýlená dozadu, takhle, a On nám dal zaslíbení, že: „To nebude už voda, ale tentokrát oheň!“ Místo toho, aby byla vyhozena... Oni odhodili zemi dál od slunce, samozřejmě, a stala se chladná. Když ji hodíte směrem ke slunci, ona shoří. Stejně jako On ji zničil vodou a umístil luk (duhu) na oblaku, On „už to více neudělá,“ teď dal zaslíbení, že ji „spálí“! Tam se dostáváte, kde hřích a všechen lesk a veškerá špína...

⁸² Není tomu tak dávno, když jsem se projížděl prérií. Jako malý chlapec jsem rád rozmýšlel, bral jsem své historické a zeměpisné knihy a rozmýšlel jsem o těch velkých západních rovinách. „Jednou,“ řekl jsem si: „Budu tam žít v pokoji a klidu, kde nebude hřích, a budu se toulat po polích a lovit jako indián. A budu tam žít pokojným životem po všechny dny svého života.“ Ale teď to je... dostal se tam bílý člověk. Kam se dostane bílý člověk, následuje ho hřích. Je to největší vrah a zabiják ze všech lidí na zemi, je to bílý muž. Je to největší odpadlík ze všech barev!

⁸³ Před nedávnem v novinách, (je tady bratr Tom z Afriky), viděl jsem před dvěma týdny výstřižek z novin, tuším, že to tak bylo, tam bylo řečeno... bylo řečeno: „Pokud Američanům bude dovoleno přijíždět do Afriky, bude během deseti let velký africký lev úplně vyhuben, stejně tak slon.“ Tito odpadlíci střílejí všude, kde jen mohou. Fotografie ukazovala dva velké samce, kteří se pokoušejí nadzvednout zraněného samce. Vypadalo to, že slzy kanou z jejich očí. Oni nechtějí... byli to samci... oni nechtěli, aby zemřela samice. Každý ji

přidržel z jedné strany, takhle, přidržovali ji, aby nepadla na své... na zem. Rozstřílena na kusy. Chlapíkovi, který takto střílí, nepatří puška do ruky. To je pravda. Nemají ani tolik zdravého rozumu, aby věděli, jak s ní zacházet.

⁸⁴ No, před několika léty jsme se proháněli za stádem losů se svým dobrým přítelem bratrem Royem Robersonem a ostatními, kteří tam byli, když jsem byl vůdcem v Coloradu; věděli jsme, že je tam pěkné stádo. Jeff a já jsme je tam ochraňovali po léta letoucí, asi osmdesát kusů losů. A dozvěděl jsem se, že povolili několika maníkům z úřadu z Denveru přijet tam v jejich bavlněných kalhotách, v krajovaných nohavicích, toto jsou nějakí lovci? Ó! Přijeli tam, ta banda, v džípech a tak dále, a vtrhli se na naše území.

⁸⁵ A já jsem zahnal ty losy na druhou stranu hory, dál od nich. Asi jednu nebo dvě míle. A oni se tam dali dohromady. Oni musí prořídnout, ti velcí staří býci a ostatní; pokud ne, zničí stádo. Je to jako s chovem dobytka, nebo čehokoli. Stejně tak to pro nás platí s divokou zvěří. To není terč. Pokud chcete střílet do terče, máte k tomu střelnice, kde si můžete zastřílet. Tak je to. Je to hrozné provést takový masakr. Je to hříšné, je to bezbožné!

⁸⁶ Napočítal jsem sto dvacet tři výstřelů z jejich automatických zbraní, jako kdyby stříleli od ruky. A příští ráno bratr Banks Wood, který je tu se mnou, šel do hor a napočítal devatenáct louží krve. Oni o lovu nemají ani ponětí; velké zvíře jako toto lze zastřelit hlubokým zásahem, který způsobí smrt. Oni potáhnou spoušť a „bum, bum, bum,“ a stříleli jednou jednoho, potom druhého. Vždyť oni přece zemřou. A co potom... Zmocní se jich horečka, a pokud je nevyhledáte, nehodí se k ničemu. A oni se ihned zkazí; a budou potravou pro mrchožrouty, kojoty a ostatní. Devatenáct louží krve, velcí býci, takhle široké rohy a krev stříkala dvě stopy daleko z místa zasaženého touto zbraní. Neměli by dovolovat takovýmto odpadlíkům vzít zbraň do ruky. To je pravda. Nemají ani natolik zdravého rozumu, jak zacházet se zbraní. Ó, to je otřesné, dělat takové věci je hříšné.

⁸⁷ Je to hrozné, ale tohle jsou Američané. Kanada, vy vzácní lidé z Kanady! Když Amerika bude nadále takhle pokračovat, Kanada za krátkou dobu poklesne tak hluboko jako Amerika. Postavte se kdekoliv na kanadské hranici, a můžete pocítit americkou atmosféru. Tato Amerika je prostitutkou národů. Ona jí skutečně je a bude ještě horší, než je teď. Ona spěje ke svému konci! Bible říká o její záhubě, říká, k čemu ona spěje. Amerika: padlá, shnilá, špinavá, nedobrá. To je

skutečně pravda. Byla velkým národem. Nesla poselství národa. Co způsobilo, že je teď taková? Odmítla poselství Evangelia, odvrhla pravdu. Je hrozná. To na ni přichází, netrapte se tím. Viděl jsem to ve vidění jako TAK PRAVÍ PÁN! To přichází, a ona zaplatí za své hříchy.

⁸⁸ Dávno tomu, kdy Amerika byla Amerikou, byla velkým národem. Největším národem známým od dob Izraele. To byla Amerika, ale ona se teď poskvnila. Odmítla poselství. Nepřijala nic, než... Ona se teď stala... Můžete teď sledovat v jakém je stavu. Všichni o tom vědí, že během posledních voleb odhalila svůj duchovní postoj. Hm. Ona neví.

⁸⁹ Tedy, tito starší sedící na trůnu v koruně, teď se chystáme začít v pátém verši:

A z tohoto trůnu vycházelo blýskání... a hromobití a hlasy. A před trůnem hořelo sedm ohnivých pochodní, což je sedm duchů Božích.

⁹⁰ Ó, jak já to miluji! A vy? Ó, cítím se, jako v dobře sedícím mi saku, vidíte. Pouze... když... Ó, myslím samozřejmě na to duchovní sako, víte, dobře.

⁹¹ „A z tohoto Trůnu.“ Chceme se teď na několik minut zabývat tímto Trůnem. To nebyl Trůn milosti. Trůn milosti skončil; už není více milost, je to bez milosti. Jak potom může... Jak se Trůn soudu může stát Kristovou stolicí, soudnou stolicí, tím Bílým trůnem soudu? Bude tam ještě milost? Nebude tam už udělena ani špetka milosti. U Trůnu soudu můžete křičet „milost“ tak, až nebudete moci popadnout dech, budete moci křičet někam naprázdno, protože tam už milost nebude.

⁹² Teď je den milosti! Vraťme se na chvíli do Starého zákona a pokusme se zjistit, co je to milost. Vraťme se zpátky a zjistíme, co se přihodilo s tím Trůnem. Tento Trůn je samozřejmě soudnou stolicí. A důvod, proč je dnes milost, je, že tato stolice milosti je pokropena krví smíření. Krev! Pokud se krev nachází na soudné stoličce, pak to není soud, je to milost, protože Něco zemřelo, aby nás zachránilo od soudu. Pokud to vidíte, řekněte: „Amen.“ (Shromáždění říká: „Amen!“ — vyd.) Jak dlouho je ta krev na Trůnu milosti, to poukazuje, že něco zemřelo, aby zadrželo soud. Ale ve chvíli, kdy je Církev vytržena, Trůn milosti se stává Trůnem soudu!

⁹³ Jak určitě víte, je to rovněž tady v Novém zákoně. A tady je také svatyně. To je kde soudcovský sbor... ve svatyni, soudce zasedá na trůně ve svatyni. No, tato soudná stolice se ve svatyni zaplnila dýmem.

Co to znamenalo? Podobně jako hora Sinaj, soud! Milost opustila Boží trůn. Bůh bude soudit svět bez milosti. Kolik z vás o tom ví?

94 V tomto dni On uzná pouze jednu věc. Co to bude? Krev. Je to jediná věc, která usmíří Boží hněv.

95 Adam a Eva si udělali stejně dobrou roušku, jakou si může udělat kterýkoliv metodista, baptista, presbyterián, nebo letniční, aby zakryli svoji nahotu. Ale Bůh může skrze to vidět, a proto On něco zabil a vzal mrtvou kůži — kůži mrtvého zvířete a zakryl to. Krev zaujala toto místo. Tohle zastavilo Jeho hněv, On uviděl tuto krev, a stáhl se od toho, protože něco prolilo svůj život. Ó, Bože!

96 Pomyslete na to! Jediná věc, která mohla Boha od toho stáhnout je krev. A je pouze jediná krev, která způsobí toto stažení, a je to krev Jeho vlastního Syna, On se stáhne do pozadí. Protože toto je dar, který Bůh dal svému Synu, aby vykoupil ty, které On předzvěděl, a to zdržuje Boha od Jeho soudu. Ale když je tato krev odstraněna, a všichni, kteří byli předzvěděni byli povoláni do toho vzácného těla, Jeho Církev se připravila, a byla vzata nahoru, a Boží hněv je potom na lidech.

97 Ó, bratře, nikdy se tam nechtěj postavit! Raději bych stál před samopalem, raději bych byl posekán na kusy, raději bych byl pořezán coul po coulu pilou, ať se stane cokoliv, (jak je to v přísaze Rytířů Kolumby) ať plivají na moje břicho, a pálí sírou a vším možným ve mne, a ať moje ramena a nohy budou odříznuty, ať je to cokoliv, ale nikdy bych se nechtěl postavit před tímto Bílým trůnem soudu, před Bohem.

98 Ó, dovolte mi vzít tady tento malý trůn před tuto stolicí Kristovou a přijmout Jeho krev. Nemám nic ve svých rukou, co bych mohl přinést, Pane.

*Neznám žádný — žádný jiný pramen, nic kromě
Ježíšovy krve; (to je vše co znám) To je veškerá
moje naděje a opora, nic kromě Ježíšovy krve.*

99 Není tedy divu, že Eddie Pruitt... neochabnul v tvorbě svých písní. Jelikož byl křesťanem, neochvějným křesťanem, lidé nechtěli kupovat jeho písně. Jednoho dne řekl: „Napíšu teď jednu píseň, a jednou ji oni přijmou“ (a lidé si přáli něco modernějšího ve svých náboženských písních.) Jednoho dne se jej zmocnil Duch svatý a on vzal pero a psal:

*Všechnu slávu vzdejte moci Ježíšova jména,
ať andělé padnou na tvář;
přineste královský diadém,
a korunujte Jej Pánem pánů.
Protože na Kristu pevné skále stojím;
všechny ostatní základy
jsou sypkým pískem,
všechny ostatní základy
jsou sypkým pískem.*

¹⁰⁰ Ať je to církev, ať je to přítel, ať je to nepřítel, ať je to národ, ať jsou to bohatství, ať je to chudoba, ať je to dobré, ať je to cokoliv, všechny ostatní základy jsou klesajícími písky! Toto je jediná věc, která nakonec odejde pryč. Ale:

*... Kristu pevné skále stojím;
všechny ostatní základy
jsou sypkým pískem.
(Zapamatujte si to.)*

¹⁰¹ Všimněte si! Pojdme teď do třetí Mojžíšové 16, a čtěme tam vzadu, tam daleko vzadu v Bibli, v těch zákonech levitů, a všimněme si zde ve 3. Mojžíšově 16. kapitole. Začneme od 14. verše 16. kapitoly. Ó, jak rád věnuji můj čas těmto věcem, abych je vyložil. 3. Mojžíšova čtyři... nebo 3. Mojžíšova 16:14.

Potom vezma krve volka toho, pokropí prstem svým na slitovnici k východu (na Trůnu milosti!) [slitovnice v angl. je Trůn milosti – vyd.]... (Pozorujte, chystáme se k těmto věcem za chvíli dostat) ... ***k východu;...***

¹⁰² Nezapomeňte toto slovo „k východu“! Odkud přijde Ježíš? Z východu, na oblacích slávy. Kde vychází s-l-u-n-c-e? Na východě. Kde vstane S-y-n?¹ Na východě. Kde byl umístěn Trůn milosti? K východu. Proč jsem vás všechny přiměl, abyste seděli tímto směrem k východu? Proč? Oltář je k východu. Za chvíli to uvidíme, jak nádherné, chystám se to nakreslit. Tázal jsem se mnohých, abych mohl přinést s sebou

¹ V angl. sun – slunce, son - syn

papíry a tak dále, abych během několika minut mohl vzít tyto mapy. V pořádku:

Pokropí... k východu; tolikéž před slitovnicí kropiti bude... sedmkrát krví tou prstem svým.

103 Ó, není to nádherné? „Sedmkrát k východu.“ Co to znamená? Sedm církevních věků bude pokropených krví. Haleluja! Krev Ježíše Krista je stejně postačitelná včera, dnes a na věky, a pro každý věk, aby zachránila každého hříšníka, uzdravila každou nemocnou osobu, uskutečnila každý zázrak a uskutečnila každé znamení. „Sedmkrát“, onehdy ve Starém zákoně, 1490 let před Kristovým příchodem. Pomyslete na to! Symbol: „Sedmkrát bude...“

Zabije také v oběť za hřích kozla [toho], kterýž jest lidu, a vnese krev jeho do vnitřku za oponu, a učiní se krví jeho, jakož učinil se krví volka, totiž pokropí jí na slitovnici a před slitovnicí.

A očistí svatyni od nečistot synů Izraelských a od přestoupení jejich [i] všech hříchů jejich. Totéž učiní i stánku úmluvy, kterýž jest mezi nimi uprostřed nečistot.

104 Co to znamená? „Trůn milosti.“ Kde teď oni jsou? Co se nacházelo tam uvnitř Truhly? Zákon. A Zákon, přestoupit jediné přikázání znamenalo zemřít bez milosrdenství. Ale abys mohl obdržet milosrdenství, na oltáři musela ležet krev, která pokropila Trůn milosti. A Trůn milosti je oltář, kde ty poklekneš a požádáš o milosrdenství. Ať nám Bůh odpustí, že jsme to odstranili z našich kostelů, ten starodávný oltář, kde člověk mohl kleknout a vzývat Boha o milosrdenství. A milosrdenství je hojné, a vytéká zadarmo z krve Pána Ježíše. No, toto je také milosrdenství. Toto je Trůn milosti.

105 Všimněte si tady, toto nebyl Trůn milosti, protože zde bylo „blýskání, hromobití a hlasy“. Tam kde je milost, není blýskání a hromobití. To je soud.

106 Přejdeme teď do 2. Mojžíšové, 19. kapitoly, 2. Mojžíšové, 16. verše. 2. Mojžíšova, 19. kapitola, 2. Mojžíšové a začneme v 16. verši:

I stalo se...

(Poslouchejte co... když Bůh sestoupil na horu Sinaj)

I stalo se dne třetího, když bylo ráno, že bylo hřímání s blýskáním, a oblak hustý na té hoře, zvuk také trouby velmi tuhý;... (Co je hlas trouby? Archanděl) ... až se zhrozil všecken lid (poslyšte!), kterýž byl v ležení.

107 „Soud!“ Jé! Oni tam připochovali a Bůh jim dal milost putovat, ale oni si vyžádali Zákon. Oni... Bůh je chtěl mít interdenominační; oni však chtěli z toho udělat denominaci, něco o čem by se mohli dohadovat, místo pouhého následování Boha a života pod Jeho zákonodárstvím, pod Jeho mocí. Milost se postarala o proroka, milost se postarala o prostředek vykoupení (beránka), milost se postarala o tyto věci, a oni si přesto žádali soud. Chtěli něco, co by mohli udělat oni.

108 Bůh řekl: „Shromážděte se spolu, dám vám poznat, co to je. Ukážu jim co to je.“ Čtěte! Poslouchejte! A hlas trouby se stává hlasitější a hlasitější, dokud se nezachvěla země. Vidíte, co je to soud? Já bych toto nechtěl. Dejte mi milost! A...

109 [Bratr Fred říká: „Bratře Branhame?“ – vyd.] Ano. [On se ptá, bratře Branhame, na poslední odkaz Písma – vyd.] To byla 2. Mojžíšova 19. kapitola 16. verš, bratře Frede. 2. Mojžíšova, 19:16.

110 Ted' sledujte 17. verš:

Tedy Mojžíš vyvedl lid z ležení vstříc... Bohu;... (Ó, jé! Já bych Jej chtěl potkat v pokoji, ne takto) ... a lid stál dole pod horou.

111 Pamatujte, tato hora, která je dokola obkreslená čarou. Kdyby se jenom kráva dotkla té hory, musela v tu chvíli zemřít, nemohla se přiblížit do přítomnosti Boží. A Bůh... „A Mojžíš vyvedl lid.“

112 Nyní v 18. verši, v následujícím verši:

Hora pak Sinai všecka se... kouřila, protože sestoupil na ni Hospodin v ohni,... a vystupoval dým její jako dým z vápenice,

113 Jak On sestoupil? Ne ve své slávě Shekinah, ale v hněvu svého soudu.

... a vystupoval dým její, jako dým z vápenice, a třásla se všecka hora velmi. (Bratře, nechci tam být!)

Zvuk také trouby více se rozmáhal, a sílil se náramně. Mojžíš mluvil, a Bůh mu odpovídal hlasem. (Mojžíš mluvil; ne lid, ten se velice chvěl.)

Sestoupil pak Hospodin na horu Sinai, na vrch hory; a když povolal Hospodin Mojžíše na vrch hory, vstoupil Mojžíš.

I řekl Hospodin Mojžíšovi: Sestup, osvědč lidu, ať se nevytrhují k Hospodinu, chtějící Ho vidět, aby nepadlo jich množství.

114 [Prázdné místo na pásku – vyd.] Lidé sedí vzadu v kostele a posmívají se někomu, kdo mluví v jazycích nebo tančí v Duchu; propadl, rouhal se Duchu svatému, je zpečetěn navěky! „Ale kdo by řekl slovo proti Duchu svatému, nebude mu odpuštěno ani na tomto světě ani v tom budoucím.“ Nedívejte se na to! Držte se od toho zdaleka, nebo to přijmete!

115 Raději to Písmo nechme. Přečtěme si je dále, ten zbytek, a uvidíme, co řekl Bůh. A lid řekl: „Ó, Mojžíši, mluv ty s námi, a ať více nemluví s námi Bůh! Kéž bychom raději o to vůbec nežádali.“ Vidíte? „Mluv k nám ty, Mojžíši. Když bude mluvit Bůh, všichni zemřeme.“ Vidíte, Bůh opatřil usmíření.

116 Tak tedy: „Hlas trůnu.“ Všimněte si, v tom Trůnu, „před Trůnem bylo sedm hvězd,“ hlas hvězd. „Hlasy“, vidíte. Více o tom je zde ve Zjevení 4 nebo 5, zjišťujeme, že „z tohoto Trůnu vycházelo blýskání a hromobití a hlasy.“ Ne jeden hlas, nýbrž „hlasy“, číslo množné. Co je to? Bůh promlouvá k církvi, odráží sám sebe skrze sedm Duchů. Když hovoří pravý pomazaný Boží, je to hlas Boží! Odmítnout toto znamená odstranit svícen. Rozumíte? „Hlasy“, hlas Sedmi církevních věků (zde v rohu), hlasy promlouvající hromy a blesky.

117 V dnešní době to vypadá asi takhle: „No, nevěříme ve správnost vyslovení slova ‚peklo‘ za kazatelnou.“ Pro milosrdenství! Tak... Hm! Potřebujeme muže Boží, muže, kteří se nebudou ostýchat!

118 No, ne všichni mohou být kazateli, ale každý má hlas. A nemůžete-li kázat lidem kázání... Jste-li kazatelem, jste povoláni kázat za kazatelnou. Pokud ne, jste přesto kazatelem. Ať váš život je pro lidi kázáním. Ať vaše kázání je žito, ať je živým hlasem Božím, který odsoudí ty, kteří to odmítají. Oni řeknou: „Nikdo nemůže poukázat na jeho nebo na její život prstem. Jsou milí, žijí... oni... Pokud tady byl někdy muž Boží, je to zrovna tento muž nebo žena.“ Rozumíte, žijte

vaše kázání. Nepokoušejte se je kázat, pokud jste nebyli povoláni za kazatele; každopádně jen všechno zmatete a popletete, přivedete lidi do motanice a neuvědomíte si... No, zničíte je, stejně tak i sebe. Prostě žijte vaše kázání!

119 Kazatel je povolán kázat, ale také tím žít. Pokud nedokážeš žít tím, co kážeš, pak přestaň kázat. Měl bys žít v souladu s tím, co kážeš.

120 Dobře, zde jsou „hlasy“. Ó, jak je nám v Jeffersonville zapotřebí tisíce žijících hlasů, tento hrom Boží burácející v laskavosti a svátosti, čistotě a neposkvrněném životě, krácejíc po této zemi, bez úhony. Ano, příteli, opravdoví křesťané, to je hrom uprostřed nepřítele. Dábel není zvědav, jak hlasitě dokážeš křičet; dábel se nestará, jak můžeš vyskakovat, jak můžeš dělat to nebo hlasitě křičet. Ale to, co raní dábla je, když vidí posvěcený, svatý život zasvěcený Bohu; řekni mu cokoli, nazvi ho jakkoli, je milý jak jen může být, a jde rovnou kupředu. Ó! Tohle ho odhodí pryč, toto je hrom, který dáblem zachvěje.

121 Obdobně jako: „Dobře,“ řeknete, „pokud může kázat jako Billy Graham, nebo Oral Roberts, nebo nějaký znamenitý, vlivný řečník, pak bude...“ Ó, ne! Někdy se tomu dábel jen posmívá. On si toho nevšímá. Můžeš vzít celou teologii, jak je ti libo, celý výcvik ze semináře, dábel si bude sedět vzadu a vysmívat se tomu. Ale když uvidí tento život!

122 Podívejte se na ty učedníky tam dole, toho maniaka, to dítě, trpící padoucníci, řekli: „Vyjdi z něj, satane! Vyjdi z něj, satane! Vyjdi z něj, satane!“

123 Dábel si tam hověl a říkal si: „No, že se nestydíte? Hele, koukněte, co to děláte? Ježíš vám řekl, dál vám pověření, abyste šli a vyhnali mne. Nikdo z vás to nemůže udělat.“

124 Ale, bratře, když uviděli přícházet Jeho, ten někdo přicházel tiše. Hm-hm. Ó! Nemusel říkat vůbec nic. Ten dábel už byl vydešen. Věděl, že musí odejít, ano, protože přišel Život; nejen kázání, nýbrž Život. Řekl: „Vyjdi ven.“ Ó, já! Tohle to způsobilo. Tiše; On věděl, o čem mluví, věděl, co dělá.

125 Nyní: „Hlasy,“ hlasy sedmi trub, byly tady hlasy sedmi hvězd, sedmi poslů. Ale nyní zde pozorujte:

... a sedm pochodní... před trůnem, což je sedm duchů Božích.

126 „Sedm lamp.²“ Namalujeme si tady malý náčrtek, Trůn, svaté místo, shromáždění. A rovnou tady bylo (jedna, dvě, tři, čtyři, pět, šest, sedm) sedm hvězd, sedm lamp, sedm poslů, sedm duchů; tady se nejedná o to, že Bůh sestává ze sedmi duchů, ale „sedmi projevů toho samého Ducha svatého.“

127 Kde se nachází Duch svatý?

Zde, u Trůnu, vyznačuje v každém věku církve. Tento církevní věk odráží zpět, tímto směrem, hlasy Boha, Ježíše Krista, toho stejného včera, dnes i na věky. Vidíte, sedm, to byly „hlasy“. A „sedm lamp ohnivých,“ sedm duchů, „jež je sedm Duchů Božích“.

128 Pamatujete si, několik neděl zpět, jak jsme se zabývali tímto velkým diamantem? Ale on je rozřezán mnoha různými směry, aby ze sebe odrážel oheň a světlo. Stejně tak, jako, „Ježíš Kristus je začátek Božího stvoření,“ Zjevení 1. Souhlasí to? Kdy tedy byl vlastně Bůh stvořen? On je počátkem Božího stvoření. A Bůh je věčný. Souhlasí to? Ale když Bůh byl stvořen... když bylo počato malé dítě v lůně matky, panny. A ona začala v sobě rozvíjet tyto buňky, aby porodila toto malé dítě, to byl počátek Božího stvoření: „Protože Bůh se stal tělem a přebýval mezi námi, a stal se Emanuelem, ‚Bůh s námi‘, počátek Božího stvoření.“

129 Pak v tom skvostném drahokamu, který povstal z prachu... protože byl učiněn z prachu. Souhlasí to? Jedl jako já, jedl jako ty. Totiž, prach těla se stal vápníkem, draslíkem, naftou, kosmickým světlem, ale v Něm přebývalo věčné Světlo. Není tedy divu, že mudrc řekl hvězdě: „Veď nás k dokonalému světlu.“

130 Ony jenom odrážely světlo onoho dokonalého Světla. A tady On byl, toto dokonalé Boží světlo, počátek Božího stvoření. No, tam On byl...

131 Jak On se mohl odrážet ve svých pozemských hvězdách, potom když Jej mudrci spatřili na nebi, a oni se stáli služebníky tady na zemi? „On raněn byl (tento velký Diamant, vyřezán) pro přestoupení naše, potřén pro nepravosti naše; kázeň pokoje našeho na něj vložena, a jeho ranami jsme byli uzdraveni.“ Co to dělalo? Odráželo!

132 Každý muž, který se pyšní, že je Božím služebníkem, a přitom popírá Božské uzdravení a Jeho moc, nedostává své světlo z tohoto Diamantu, nedostává své světlo od tohoto Trůnu, neboť ono Jej odráží

² NBK — sedm pochodní.

tím stejným včera, dnes a navěky. Můžete tedy vidět těchto sedm hvězd a Sedm církevních věků.

133 Ó, sláva Bohu! Domnívám se, že se přísluší pro duchovního, když uctívá Boha za kazatelnou s díkuvzdáním a oslavováním a cti a mocí. Ó, jak silně to rozechvívá moji duši, až mám pocit, že bych mohl křičet a běhat a skákat tak vysoko, jak jen mohu, protože ve mně je něco, co mě proměnilo, ze stavu v jakém jsem byl. Nejsem tím, čím bych měl být, nejsem tím, čím bych chtěl být, ale vím, že jsem byl pozměněn z toho, čím jsem byl. Něco se stalo, něco se událo!

134 A mohu tu stát a vidět toto věčné Slovo, které přetrvalo v každé bouři! Když se pokoušeli pálit Bible a vše ostatní ono přetrvalo dál stejným způsobem, protože ono říká: „Nebe a země pominou, ale Slovo moje nepomine.“

135 Kdesi poblíž Chicaga, v jednom kostele, leží na kazatelně Bible. Dávno před první světovou válkou nějaký misionář měl... Někaký chlapík se obrátil a chtěl dát tomu misionáři Bibli, řekl: „Mohu ti dát tu, kterou mi dala moje matka.“ Řekl: „Až se vrátím domů, pošlu ti jednu.“

136 Na začátku cesty přes moře zasáhla tuto loď německá ponorka. Nenašli z ní ani jediný kousek. Dva roky později, někde dole u pobřeží, uviděli plout krabici. Někteří si pomysleli, že to může být něco, co se utopilo, a tak dva muži, kteří se tam procházeli, tu krabici vytáhli a otevřeli ji. A uvnitř se nacházela jediná věc, která se zachránila. Byla tam Bible, kterou on posílal tomu misionáři. Ona tady dnes leží nedaleko Chicaga v metodistickém kostele na kazatelně. „Nebe a země pominou, ale Slovo moje nepomine.“

137 Během té zdejší velké povodně, v roce 1937, tato malá modlitebna, byla v ní hliněná podlaha a tak dále, mohli jsme plout nad její střechou ve veslici. Voda se toho večera zvedala, a když jsem kázal Evangelium, nechal jsem svoji Bibli, když jsem odcházel domů, ležet otevřenou na kazatelně.

138 Předpověděl jsem, že tato povodeň přijde, řekl jsem: „Vidím míru dvaadvacet stop tady dole na ulici Spring.“

139 Starý bratr Jim Wisehart a jiní se mi posmívali. Pamatuješ si na toto, bratře Jiří? Řekl jsem... On řekl: „Ó, Bille, v osmdesátém čtvrtém, tady na ulici Spring, bylo jen asi šest palců.“

140 Řekl jsem: „Viděl jsem muže sestupujícího z nebe, který vzal měřicí prut a přiložil ho tady na ulici Spring, a řekl dvacet dva stop.“

On řekl: „Jsi vzrušený.“

Řekl jsem: „Nejsem vzrušený! Je to TAK PRAVÍ PÁN!“

141 Zeptejte se jich, kolik tady bylo na ulici Spring vody. Dvacet dva stop, přesně na palec! Přesně.

142 A ta stará Bible, z níž jsem kázal ten večer... Začalo pršet, voda se prolomila skrz naskrz, a tato stará modlitebna... když se voda přivalila dovnitř, sedadla se zvedla rovnou ke stropu, Bible se zvedla přímo ke stropu. Kazatelna se zvedla rovnou nahoru. Potom všechna voda klesla dolů; a každé sedadlo přímo na to stejné místo, a Bible ležela zpět na tom stejném místě a byla stále otevřena ve stejné kapitole, na stejném místě.

143 „Nebe a země pomínou, ale Slova má nepomínou.“

144 Jak mohla tato Bible plout přes dva roky ve slané vodě, aniž by se v ní pošpinila slova! Boží Slovo je pravda. Amen.

145 Pamatuji si, jak potom ten starý bratr Jim Wisehart byl tímto tak uspokojený, že pokaždé, když měl bolesti v ramenech... Byl nějak churavý, když mu bylo okolo pětasedmdesáti let, trpěl revmatismem. Trpěl bolestí tady a rychle běžel pro Bibli, otevřel ji a položil ji sem, a další bolest jej sužovala tady dole. Jednou jsem k němu přišel, a on měl na sobě tolik Biblí, že Bratra Jima nebylo vidět, měl prostě na sobě položené samé Bible! On řekl: „To je Boží zaslíbení!“ Opravdu je.

146 „Nebe a země pomínou, ale moje Slova nepomínou.“

147 Vzpomínám si, jak se ten starý chlapík měl ve zvyku u nás zastavit. A zdá se mi, že tu není nikdo z jeho příbuzných. A něco málo, víte, že jsem mu pomáhal, protože byl starý a potřeboval peníze, a chodíval sem. Řekl... Jednou, odjížděl jsem právě do Kanady. Když jsem vycházel z brány, otočil jsem se, a on řekl: „Bille, můj synu, jednou se vrátíš a starý strýček Jim se už více nebude vláčet nahoru a dolů touto ulicí.“ To bylo naposledy. Odcestoval jsem do Kanady a dostal jsem telegram: zemřel krátce potom na rukou sestry Morganové. Dostal srdeční záchvat, odvezli ho do nemocnice, a on na ní pohleděl a zemřel.

148 Sestro Margie, jsi tady dnes? Obvykle přichází. Však víte, byl to jeden z nejhorších případů rakoviny tady v baptistické nemocnici. Měla

už být po smrti sedmnáct let. Na chirurgické klinice byl záznam: „Umírající na rakovinu,“ bylo to před sedmnácti lety a ona stále žije. Bydlí na ulici Knobloch Avenue 412, a stále je v té nemocnici zdravotní sestrou. Ó, udivující milost, jak něžný to zvuk!

¹⁴⁹ Jim Tom Robertson, který je advokátem v Louisville, všichni známe Jima Toma. Tento případ ho přesvědčil, že uvěřil tomuto poselství. On tam zašel. A jeho otec je jedním z představených osob v té nemocnici. On tam zašel a prozkoumal si to, chtěl zjistit, jestli je to pravda, že ona umírala na rakovinu, a že se jí vzdali a poslali domů, a mysleli si, nakolik věděli, že už byla mrtvá. A jeho otec to prošetřil, a je to pravda. A Jim Tom řekl: „Je to lež; ona totiž tady zrovna sedí, mohu tě k ní přivést.“

¹⁵⁰ Ó, ó, On je opravdovým Bohem. Jsem tak rád, že On může přehlídnout naše chyby, vy také? Působí, že Ho milujeme celým naším srdcem.

¹⁵¹ Trůny, blýskání... Co? „Sedm pochodní“, neboli lamp, neboli hvězd, nazvaných „sedm Duchů“, které znamenaly pro... sedm projevů Ducha svatého Sedmi církevních věků u sedmi stolic milosti pro lidi. Tady jsou: sedm trůnů milosti, sedm trůnů, sedm církví, sedm hvězd, sedm projevů, sedm Duchů, sedm lamp. Ó, jé, Bůh je tak dokonalý! Každý...

¹⁵² Vložil to do biblické pneumatologie, pneumatologie Bible je nejdokonalejší věc tady na zemi. Nenajdete jedinou trhlinu od 1. Mojžíšovy po Zjevení v biblické pneumatologii³. Není zde napsaný žádný další kus literatury, ve kterém bychom nenašli nějakou chybu po přečtení prvních tří veršů; ale ne v Bibli.

¹⁵³ Po více než dva tisíce let se snažili k modlitbě Páně přidat jednu frázi nebo jednu odstranit. Je to dokonalé! Nemůžete k tomu nic přidat ani dát pryč. Mysleli si, že budou schopni tuto modlitbu trochu vylepšit. Budou se pokoušet k tomu přičesat toto nebo vložit ono, nebo odstranit toto; to tam prostě nesedí. Vidíte, je to dokonalé! Všechny Boží cesty jsou dokonalé.

¹⁵⁴ Proto jsme nedokonalí, ale On řekl: „Budte proto dokonalí, jak Otec váš v nebesích dokonalý je.“ Jak ale můžeme být? Skrze vzácnou krev Ježíše Krista, pokud zapomeneme na sebe a žijeme v Něm. Tak je to. Jak vzácné To je!

³ Z řečtiny pneuma - duch

155 Dobře, teď 6. verš, chceme do toho vejít. „Sedm lamp“.

A před trůnem... bylo také skleněné moře podobné křišťálu a uprostřed trůnu a kolem trůnu čtyři bytosti plné očí zepředu i zezadu.

156 Ó! Pohledte na to! „Bytosti plné očí, plné očí a...“ Teď počkejte:

... před trůnem... skleněné moře podobné křišťálu, a uprostřed trůnu... a kolem trůnu čtyři bytosti plné očí zepředu i zezadu.

157 Tak tedy, „skleněné moře“. Vy, kteří se chystáte... Já... Toto tady není tak docela symbol, ale chci to na chvíli vymazat. No, my to chceme trochu prostudovat. Skleněné moře bylo znázorněno ve starém chrámu, protože Mojžíšovi bylo Bohem přikázáno postavit na zemi svatyni, jakou viděl v nebi. Všichni to známe. Dobře.

158 Dovolte mi tady něco trošku nakreslit, řekněme, tady byla ve Starém zákoně Truhla, dobře, pak další věc, která se jmenovala „svatyně svatých“. A další místo tady, kde stál oltář, se jmenovalo „svaté místo“. A těsně před tím bylo takzvané „měděné moře“. Jinými slovy, bylo to místo, kde se myly oběti — oběti, myly se předtím, než byly přijaté na... na oltáři; na bronzovém oltáři, protože na bronzovém oltáři se páliły oběti.

159 No, chceme to teď tady sledovat kde... kde to bylo. A teď, v tomto skleněném moři... bylo před Trůnem a před svatým místem. Nyní si zapamatujte, sedm zlatých svícňů bylo umístěných právě zde, a tady přicházelo na řadu toto umyvadlo. Vidíte? No, to je to, co zde odráží světlo svatého místa. No, pokud... nemusíte si to poznamenávat, pokud si to vyložení nepřejete, ale to je... Mám tu ještě něco, co jsem si nakreslil, a chtěl jsem vám to ukázat. Ale teď, vidíte, tohle se jmenovalo bronzové moře; nebylo to zase až tak velké, bylo to přeneseno na více nebo méně vyhrazené místo v chrámu. Bylo umístěno podélně, asi takhle, toto bronzové moře, bylo to umyvadlo z mosazi, kde se umývaly oběti. Předtím, než oběť byla spálená nebo přijatá, museli ji omýt.

160 Ó, nebylo by toto tady postačující na kázání? Ó, jé! Nebylo by toto prostě... To mne zkrátka upoutalo, „umýt“! Dříve než byla oběť Bohem přijatá, nejdříve musela být umytá. Jak? Ne emocionálně, ale umytá Slovem. Tedy, mohli bychom se vrátit na místo, kde tento židovský rabín... když jsem kázal v posledním kázání na téma vody oddělení, červené jalovice, vody, která byla udržována, oni připravili

vodu oddělení. A předtím než vůbec můžeme předstoupit před Boha s opravdovou vírou, prvně musíme projít vodou oddělení. Ano, příteli. Musíš předstoupit, a jak? Skrze Slovo!

¹⁶¹ Ó, rád bych si byl jist tím, že mluvím *srozumitelně*, aby to každý mohl pochopit. Použijte teď vaše duchovní smýšlení. Odložte teď vojenský baret, a nasadte si duchovní smýšlení, protože tady něco přichází. „Umytá předtím, než může být přijata na oltáři,“ nejdříve musí být umyta vodou oddělení.

¹⁶² Teď otevřeme rychle spolu Efezským 5, držte si toto místo a vrátíme se několik stran dozadu, zpátky do Efezským 5. kapitoly a 26. verše:

Aby ji posvětil, když ji očistil... (církev, o které je řeč)

¹⁶³ Vidíte, teď, dovolu mi se vrátit trochu dále, než jsme. Vraťme se do 21. verše, zatímco hledáme:

Poddávejte se jedni druhým v Boží bázni.

¹⁶⁴ „Poddávejte se.“ Shromáždění, buď poddáno svému pastorovi. Pastore, buď poddán svému shromáždění. Povstane-li nějaká malá klika, nestůjte po ničí straně, poddejte se celému shromáždění. Shromáždění, pokud v tobě vznikne nějaká klika, poddej se pastorovi v bázni Boží. Vidíte? Ó, bratře! Hm!

Manželky, poddávejte se svým mužům jako Pánu.
(Protože on je vašim panem.)

¹⁶⁵ Která z vás žen to ví? To je naprosto správné. Bible to řekla na počátku. A zůstává to nadále stejné.

Manželky, poddávejte se svým mužům jako Pánu.

Vždyť muž je hlavou své ženy, jako je Kristus hlavou církve; a on je Spasitelem těla. (Stejně jako muž.)

¹⁶⁶ Všichni to víte, vy ženatí lidé a dospělí, nebo děti, které jsou dost dospělé, aby mohly znát cestu života. V pořádku.

... jako Pánu.

Vždyť muž je hlavou své ženy, jako je Kristus hlavou církve; a on je Spasitelem těla.

Jako se tedy církev poddává Kristu, tak ať se i manželky ve všem poddávají svým mužům.

Muži, milujte své ženy, jako i Kristus miloval církev a vydal sám sebe za ni, („nejezděte“ po ní! Pokud to děláte, nejste způsobilí být manželem. To je pravda.)

aby ji...

167 Poslyšte, tady to máme! Pochopte to teď:

aby ji posvětil, když ji očistil koupeli vody skrze...

[Shromáždění říká: „Slovo!“ – vyd.]

168 Pak tedy, každý ctitel, který si získal k tomu přístup, musí vejít skrze Slovo. Je příliš hodně těch, kteří přicházejí jinudy. Věřím v různé historky a věci, jakože „matka zemřela před mnoha léty, a čeká na tebe v nebi,“ to může být v pořádku, pokud bylo použito Slovo. Mnozí přicházejí k oltáři, protože si přejí potkat matku v nebi. To je v pořádku, jste povinni tohle dělat, ale toto není důvod, proč jsi přišel k oltáři. Přicházíš k oltáři a vyznáváš svoje hříchy, protože Kristus zemřel na tvém místě, skrze Slovo!

169 Pak, každá oběť, která nepřichází podle Slova není přijatá. Je to pravda? (Ó, bratře, nerad to říkám. Nerad to říkám. Promiň, že to říkám.) Proto máme v Bibli Skutky 19: „Přijali jste Ducha svatého, když jste uvěřili?“

Oni řekli: „My... neslyšeli, že je...“

170 Zeptal se: „Jak jste tedy pokřtěni? Proč jste sem nevešli?“

171 Oni vešli někam odjinud, mimo Slovo! Řekli: „Ó, vešli jsme prostřednictvím formule, byli jsme pokřtěni... Janem.“

172 On řekl: „To nebude fungovat. Jan křtil pouze k pokání, ne k odpuštění hříchů.“

173 A když toto uslyšeli, byli pokřtěni znovu. Proč? Skrze Slovo! „Umytí vodou Slova.“ Slovo říká: „Jméno Ježíše Krista!“ Všechno, co je k Tomu přilepeno jiným způsobem, je falešné!

174 Tak tedy, můj vzácný bratře, vím, že to je i na pásku. No, nerozčiluj se. Dovol mi toto povědět ve zbožné lásce. Nadešla hodina, kdy už se nemohu zdržovat déle těmito věcmi, příchod je příliš blízko. Vidíte? „Trinitarismus je z ďábla!“ Říkám toto TAK PRAVÍ PÁN!

Podívejte se, odkud to přišlo. Přišlo to z Nicejského koncilu, kde Katolická církev získala nadvládu. Slovo „trojice“ není zmíněné v celé knize Bible. A pokud se jedná o tři bohy, toto je z pekla. Bůh je jeden. To je pravda.

175 „No, chceš tedy říci, že... Věříš, že všichni lidé, kteří jsou trojiční, jsou z pekla?“ Ne, příteli. Věřím, že jsou křesťané. Ale přichází hodina, bratře, kdy budou upřímně v bludu.

176 Každý muž, kdykoliv, který si přeje promluvit o tomto tématu, může přijít ke mně; každý kazatel, biskup, arcibiskup, ať jsi kdokoliv. A toto se nahrává, a půjde to kolem světa. Žádám v bratrské lásce každou osobu, která mě kdekoliv na světě uslyší na pásku, ať přijde ke mně a ukáže mi jeden text Písma, nebo jeden odstavec v dějinách (to znamená nefalšovaných dějinách), kde kdy nějaká osoba byla pokřtěna ve jménu „Otce, Syna a Ducha svatého,“ předtím, než byla zorganizována Katolická církev, a já změním moje učení. Každá osoba byla pokřtěna ve jménu Ježíše Krista! A můj vzácný bratře, tvoje oči byly na tyto věci zaslepeny. Modli se, aby ti Bůh dal světlo!

177 No, pokud budete mít Písmo, aby toto zdůvodnit, budu naslouchat, čekat na tvůj telefon. A vy, kteří jste mimo dosah tohoto pásku, vy dobrovolně kráčíte v duchovní nevědomosti, pokud mne v této záležitosti nevyzve. Pokud chcete vědět, co je světlo a co je tma, ptejte se Boha. Pamatujte, říkám to TAK PRAVÍ PAN! Pokud mi věříte, jako Jeho služebníkov... A pokud toto nesouhlasí se Slovem, je to vaše povinnost přijít a opravit mne a uvidíte, co se stane. Je to blud!

178 Věřím, že mnoho tisíc trojičních lidí, kteří věří třem bohům, jsou spaseni, jelikož neznají nic lepšího. Dostaneme se k tomu dále v tomto kázání.

179 No, nezastavte teď všichni vaše pásky a neodejděte z budovy. Vy trojiční bratři, poslechněte si to. Ale posadte se ještě klidně na několik minut. Jste dlužní sami sobě. Jste dlužni vašim shromážděním. Rozumíte? Nezastavujte ty pásky, zůstaňte u toho. Zkoumejte to ve Slovu a přesvědčte se, není-li to pravda. Bible říká: „Zkoumejte všechny věci.“

180 Víím, že to je nepopulární, stejně tak byl Ježíš, tak bylo vždy s poselstvím. Milovali jste mne, když jsem přicházel uzdravovat nemocné a postižené mezi vámi, mysleli jste, že to je velké, veliké davy a církev byla budována. No, Ježíš dělal totéž, dokud jednoho dne nevyrukoval s pravdou. A když to udělal, dokonce těch sedmdesát se od Něj

odvrátilo. A On se obrátil k těm zbývajícím dvanácti, a zeptal se: „Chcete také odejít?“

181 A Petr vyslovil tato pozoruhodná slova: „Pane, ke komu půjdeme, pouze tvá Slova jsou věčná.“

182 A pouze Boží slova jsou věčná! A najděte mi, kde Bůh nechal kohokoli pokřtít ve jménu „Otce a Syna a Ducha svatého.“

183 Jděte k Matouši 28:19: „Otec, Syn, Duch svatý,“ kde Matouš řekl: „Proto jděte, učte všechny národy a křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého?“ Každý, kdo si myslí, že „Otec, Syn, Duch svatý“ je jméno, dokazuje tímto, že v jeho vzdělání není něco v pořádku. (Tedy, pro studenta, který ukončil sedmou třídu, říci biskupovi, který toto poslouchá.) Otec není jméno, Syn není jméno, a Duch svatý není jméno. Jsou to tituly příslušející tomuto JMÉNU (Otce, Syna, Ducha svatého), kterým je Ježíš Kristus.

184 Pamatujte, toto není v hněvu, toto je řečeno v lásce a zbožném respektu, lásce a taktosti vůči celému Kristovu tělu, kde jsem pozván mými trojičními bratry (a po celém světě) přijet a kázat v jejich shromážděních. Ale o tomto se nikdy nezmiňuji, když jsem mezi vámi. Chci být... Dotazujte se mne sami. A já pojedu s vámi na vaši farnost, a popovídáme si o tom. Ale před vaším shromážděním, to by je podnítilo. Je to vaše místo předat zjevení, a jít a vyučovat vaše stádo, vy jste pastýři stáda. Mluvím ke kazatelům. Pokud nerozumíte, přijďte, posadíme se a prodebatujeme to. Bible říká: „Všechny věci zkoumejte, a držte se pevně toho, co je dobré.“

185 „Skleněné moře“, kde se umývala oběť... A my jsme umytí... Ó, nezapomeňte, za chvíli se k tomu vrátíme. „Umytí vodou Slova.“ Tedy, budete naslouchat Slovu, dříve než tam vejdete, protože přistupovat k Bohu můžete pouze jedním způsobem, to je skrze víru. Je to pravda? „Víra přichází skrze slyšení, slyšení Slova,“ umyje naše svědomí. To neznamená potkat člověka, potkat otce, potkat matku, potkat dítě, (toto všechno je pravda, uděláme to), ale první věc, ke které musíme přistoupit, je Boží přistupová cesta, být umyt, když uslyšíš Boží Slovo.

186 Vírou chodíme. Milostí, „co Bůh pro tebe udělal“. To je pravda. Uvěřil jsi Bohu, věříš Bohu; a jakmile pocítíš lítost, je ti odpuštěno.

187 Jak jsem včera mluvil k bratru, byl ohledně toho trochu zmaten, řekl jsem: „Pohled, bratře, pokud řekneš manželce něco, co raní její city, ihned pocítíš vůči ní lítost, tedy, už jsi činil pokání ve svém srdci. To je pravda. Ale musíš k ní jít a povědět jí o tom. Musíš jít a říci:

„Miláčku, je mi líto, že jsem to řekl.“ Pak jsi už důkladně činil pokání.“ No, tak je to s Bohem.

188 Muž, který půjde a řekne: „Ranil jsem její city, vždyť na tom nezáleží, řeknu jí, že mi je to líto, i když doopravdy ne,“ jsi pokrytec. Vidíš, je to tak, toto nikdy nebude Bohem přijato.

189 Musíš mít opravdovou lítost za své hříchy, a pak, když víš, že lituješ svých hříchů, pak: „Pokání činite, dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů, a přijmete odpuštění, přijmete Ducha svatého.“ Vidíte, tak jednoduché, Bůh to učinil tak jednoduché.

190 Zde... všimli jsme si tady toho ve „skleněném moři“, podobalo se křišťálu. No, toto skleněné moře bylo symbolem, bylo znázorněno jako „měděné moře“. To je skleněné moře, v nebi. Mojžíš je viděl jako „skleněné moře“ a udělal to, čemu říkáme „měděné moře“, bronzový oltář, bronzové oběti... spíše bronzový oltář.

191 Víte, o čem v Bibli mluví mosaz? O soudu. On zhotovil měděného hada. Co znamená had? Symbol hada znamená „odsouzený hřích“, v Edenské zahradě, když: „Tvoje pata potře jeho hlavu; jeho hlava potře patu.“

192 A mosaz znázorňuje „Božský soud“; mosazný oltář, kde byly spalovány oběti; mosazné umyvadlo, kde byly umyty vodou Slova. Vidíte? Eliáš ve své době šel a pohleděl vzhůru, a řekl: „Nebe je jako z mosazi“. (Božský soud nad odvrženým národem) Ó, já! Mosaz, mosazný!

193 Jsme tedy u „umyvadla“. Můžete si všimnout, že toto umyvadlo bylo prázdné a čisté jako křišťál. Proč? Církev byla již vykoupena!

194 No, teď si všimneme, jak trochu později, když přicházejí svatí z velkého soužení, pozorujeme, že ono je opět plné ohně. Víte, že... Chcete si o tom přecíst? Jdeme tedy do Zjevení 15. kapitoly, 2. verš, a čtème, kde znovu nalézáme tento mosazný oheň. Dobře:

Potom jsem viděl jiného anděla... uviděl jsem na nebi jiné znamení, veliké a předivné: sedm andělů, kteří mají sedm posledních... sedm ran, neboť skrze ně má být dokonán Boží hněv.

195 Teď „hněv“ Boží. Sledujte:

A uviděl jsem jakoby skleněné moře, smíšené s ohněm...

(teď sledujte)

... a ty, kteří zvítězili nad tou šelmou a nad jejím obrazem, nad jejím znamením a nad číslem jejího jména, jak stojí na tom skleněném moři a mají... Boží harfy

a zpívají píseň Božího služebníka Mojžíše...

196 Ó, vidíte to? „Období soužení.“ Ó! Pospícháte? [Shromáždění odpovídá: „Ne!“ – vyd.] Dobře, poslouvejte, všimněte si zde něčeho.

197 Jak přicházíme my? Musíme přijít (Církev z pohanů) k tomuto Slovu, skleněnému moři, vodě, vodě Slova, (souhlasí to?), uznat Slovo, jak je psáno. Pak je přijata oběť a naplněna Duchem svatým uvnitř, a vyzařuje světlo tohoto věku. Odtud... Tady to vychází ze svatého místa tady, z hvězdy zde. Chápete?

198 Všimněte si, jak Jan ke konci tohoto věku, když uviděl tam toto mosazné moře, bylo „čisté, jako křišťál“. Co to bylo? Slovo bylo vzato ze země, vytrženo s Církví, a bylo čisté, „jako křišťál“, už není žádná krev. Věk církve skončil.

199 Nyní ve Zjevení 15, tento zbytek semene ženy, totiž svatí z velkého soužení, kteří prošli soužením, byli nalezeni (pohledte) jak stojí nad tímto mořem. A ono bylo naplněno ohněm, krví, šlehaly červené plameny, oheň Boží. Zvítězili nad šelmou (Římem), nad jejím číslem, nad číslem jejího jména, a nad obrazem jejím (konfederací církví) a vyšli z toho. A skrze kázání Mojžíše a Eliáše, těchto dvou proroků, kteří se objeví v Izraeli, aby vyvedli tuto skupinu lidí, tyto svaté období soužení, tehdy, v jejich čase, kteří tam budou přivedeni, oni nebyli...

200 Vidíte, Církev je teď vytržená, ale pamatujte, Manželka je na Trůnu. Doba soužení... Žila v těch královstvích a vnesla všechny své krále a jejich čest a slávu do tohoto města. Až se dostaneme do Zjevení 22, pak to uvidíte. Pokud si to poznamenáváte, aby si to pamatovat, až se k tomu dostaneme, uvidíte, co tím myslíme. Neměli jsme možnost se zabývat dopodrobna každým detailem, a projít tam a zpátky, ale udeřit ta nejdůležitější místa. Pak, možná jednou, bude-li Pán chtít, budeme mít dost času si o tom pohovořit.

²⁰¹ No, tito svatí doby soužení, kteří přicházejí sem, prošli velkým soužením. (Církev nepůjde tímto soužením)! Vidíte, že oni už byli ve Slávě? A zde tito svatí doby soužení, tito posvěcení, kteří měli... bude to moje a tvoje chyba, že nikdy neslyšeli Slovo. Kdyby je slyšeli a odmítli to, pak by šli do pekla, byli by uvrženi do temnoty, protože odvrhli Slovo. Ale pokud je nikdy neslyšeli, Bůh je spravedlivý, pro ně přichází doba soužení.

²⁰² Nyní si na minutu všimněte a uvažte, umyti tímtež Slovem, protože to je tentýž oltář, je to totéž skleněné moře a totéž Slovo. Zjevení 2:5, Zjevení 15, (správně) 2 až 5. Teď si všimněte, jen na minutu. No, my jim nikdy nepřineseme Slovo, a proto oni byli v takovém stavu. Nikdy jim nepřineseme Slovo, a proto budeme kvůli tomu popotahováni k zodpovědnosti. A proto nebudeme schopni dosáhnout všechny lidi; tato církev (v tomto věku), která drží pravdu. Protože oni půjdou tímto soužením, nejsou z těch svatých, kteří zemřeli onehdy, v těch církevních věcích, neboť On řekl: „Přišli z velikého soužení,“ a veliké soužení leží ještě v budoucnosti, až Církev odejde domů. Ó, tak je to! Ó, mám to rád! Poslyšte! Pohněme se kousek kupředu, chci se dozvědět, jaký druh Slova oni slyšeli. Začneme znovu ve 2. verši, 15. kapitoly.

A uviděl jsem jakoby skleněné moře, smíšené s ohněm, a ty, kteří zvítězili nad šelmou... a nad jejím obrazem... nad jejím znamením a nad číslem jejího jména... jak stojí na tom skleněném moři a mají... Boží harfy.

²⁰⁴ No, vidíte, oni nikdy nevešli dovnitř, ale slyšeli Slovo. Oni slyšeli Slovo. No, poslyšte, podívejte se, jaký druh učení oni slyšeli, a podívejte se, jestli to odpovídá Církvi teď.

A zpívají píseň Božího služebníka Mojžíše, (to znamená, že přešli na druhou stranu podle Mojžíše), a píseň Beránkovu: „Veliké a předivné jsou tvé skutky, Pane Bože Všemohoucí... (Kdo je Beránek? Pán Bůh Všemohoucí!) ... spravedlivé a pravé jsou tvé cesty, Králi svatých!“

²⁰⁵ Podívejte se, za koho Jej oni považovali? Ne za třetí osobu v trojici, ale: „Pána Boha všemohoucího, Krále svatých!“ Poslyšte! Jste připraveni? 4. verš:

Kdo by se nebál tebe, Pane, (Velkým písmenem P-a-n-e Elohim) a neoslavoval... Kdo by se nebál Tebe... a neoslavoval Tvé jméno?...

206 To bylo umytí tou stejnou vodou, kterou jste byli teď umyti, slyšením Slova a skrze víru a moc Ježíše Krista, toho, který je všemohoucí. Toto je celé Zjevení na počátku. Celá tato věc je ovinuta do Zjevení toho, kdo je Ježíš Kristus: „Bůh učiněný tělem mezi námi!“

„Veliké a předivné je Tvé jméno...“

Kdo by se nebál... a neoslavoval Tvé jméno? Vždyť Ty jsi... vždyť Ty jediný jsi svatý! Všechny národy přijdou a budou se klanět před Tebou; neboť Tvé spravedlivé soudy byly zjeveny!

Jinými slovy: Vidíme, co to znamená, nepřijmout toto, protože Tvoje soudy jsou zjeveny. Proto tu stojíme, jsme teď umytí, jsme umytí vodou, potom co jsme přešli dobou soužení. Postavili jsme se na Tvé straně a uvěřili jsme Ti, a nyní stojíme nad tímto mořem, a vzdáváme čest a oslavujeme Tě díky tomu odrazu Tvého svatého Slova. A Tvoje lampy jsou pravé, a Tvoje soudy jsou spravedlivé.

207 Ó, jé! Mohli bychom se u toho zdržet celý týden. „Křest Duchem svatým,“ dovolte mi teď tady něco nakreslit, během minuty, mám tu něco, co bych chtěl nakreslit. Dovolte mi tedy... proč bychom to nevzali rovnou tam, kde jsme.

208 No, pokud si všimnete, je tu skvělý obrázek. Tedy, zde je svaté svatých. Dobře. Zde je svaté místo. A tady je tento první, dříve, než sem vstoupí, je tady toto moře.

209 Dobře, sledujte teď. Jak přistupujeme k Bohu? „Víra přichází slyšením,“ slyšením Slova Božího, které se odráží ze svatého svatých k poslu pro daný věk.

210 Dávno tomu v Šalomounově chrámu ten odraz, tyto svícny odrážely svoje světlo v tom mosazném umyvadle. A proto, zde anděl tohoto církevního věku odráží v této vodě, kdo je Toto zde, odrážející svoji milost, svoje Slovo, svůj soud, své jméno. Vše je odrazem tady, kde jste byli oddělení uvěřením tomuto. Pochopili jste to?

211 Všimněte si, jak nádherné to tady je, jednoho dne jsme už o tom hovořili. Pozorujte tady: „Ospravedlnění tedy jsouce, ospravedlnění vírou.“ Dobře, za další, potom co jsme byli umyti, „posvěcení“, a pak, naplnění Duchem svatým. Ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem

svatým! Vidíte to? Jaké bylo jeho poselství? Ospravedlnění slyšením; posvěcení je to, co děláte; a jako výraz úcty že to, co jste udělali z vděčnosti za toto, Bůh vás zapečetil Duchem svatým.

²¹² Teď k tobě, můj baptistický bratře, chci se tě na něco zeptat. Říkáš: „Co více mohl udělat Abraham, než uvěřit Bohu? A Bůh mu to počítal za spravedlnost.“

²¹³ Toť vše, co on mohl právě zde udělat, on uvěřil Bohu. Ale Bůh, když přijal jeho víru, dal mu pečeť obrázky a zapečetil ho, dokazuje tímto, že Bůh přijal jeho víru. A jestliže vyznáváš víru v Boha, a nebyl jsi nikdy zapečetěn Duchem svatým... Efezským 4:30, pokud si to chcete poznamenat, Efezským 4:30: „A nezarmucujte Božího svatého Ducha, jímž jste byli zapečetěni ke dni vykoupění!“ A nejste zapečetěni, dokud jste nepřijali Ducha svatého.

²¹⁴ Jak dlouho to vydrží, až do dalšího probuzení? „K našemu vykoupění, k samému dni vykoupění.“ Není zde způsob, jak se od toho vzdálit. Nemůžete se od tohoto vzdálit, protože toto se nevzdálí od vás. Rozumíte? „Neboť jste zapečetěni až ke dni vykoupění.“

„Žádná budoucnost, žádná přítomnost, nebezpečí, hlad, žízeň, smrt, nic nás nemůže odloučit od lásky Boží, která je v Kristu.“ Pavel řekl: „Jsem o tom plně přesvědčen!“ Tak to je! Tak to je, jste zapečetěni až ke dni vykoupění.

²¹⁵ Všimněte si, to nás přenáší zpět do minulé neděle. Mám ještě čas? Pouze... Pozorujte, sledujte toto, tohoto ducha... duch, duše a tělo. V pořádku, vidíme: tělo, duše, duch.

²¹⁶ Dovolte mi teď toto vymazat a umístit tu něco pro vás. Chystám se teď tady něco nakreslit, co jsem neměl příležitost nakreslit minulou neděli, a proto jsem si to nakreslil na kousek zažloutlého papíru. Chci, abyste si to mohli poznamenat a uvidět, co tím myslím, no, vy kdo máte tužky. Tedy, toto je tělo; a toto je duše; a toto je (velkým písmenem) D-u-c-h, Duch, Duch svatý. Dobře. No, takhle jsme stvořeni.

²¹⁷ Pokud jste si všimli tady, svaté místo, svaté svatých; zde je oltář, svaté místo; a tady toto moře, to je, kde slyšíte Slovo: „Víra přichází slyšením, slyšením Slova,“ oddělení, moře oddělení, moře oddělení. Všimněte si teď toho. No, tady je jenom jeden vstup, jak se lze dostat tady, a prvně musíte vstoupit zde. Je to tak?

²¹⁸ No, přál bych si mít prostor, umístit bych sem „tyto panny“. Když... „Svatební večeře“, další věc. Podívejte se, jak se tady tento

muž dostal na svatební večeři, on sem přišel odjinud? Tady byly Dveře. Ježíš řekl: „Já jsem Dveře.“ A tento svatební stůl stál tady a kolem něj seděli lidé, a byl tu jeden muž, který neměl na sobě svatební roucho. A když přišel Král, On řekl: „Jak jsi sem přišel, můj příteli? Jak ses sem mohl dostat?“ Je to důkaz toho, že nepřišel přes tyto Dveře. On přišel oknem, nebo zadním vchodem, nebo skrze nějaké vyznání víry nebo denominaci. On nepřišel přes tyto Dveře!

²¹⁹ Protože ve starém orientu stále existuje ta stejná věc, ženich, který se chystá oženit, rozdává pozvánky a připravuje roucho pro každého pozvaného.

²²⁰ Ó, jak moje srdce buší a tluče, když na to myslím! „Nikdo nemůže ke mně přijít, pokud nejdřív neobdrží od mého Otce pozvání, a všechny, které mi dal Otec, přijdou ke mně.“ Jak jsme byli povolání? Před založením světa byla naše jména vložena do Beránkovy knihy života, abychom mohli uvidět Světlo, přijmout Ducha svatého a chodit v něm. Naše jména (když Beránek byl zabit) byla vložena do Knihy ve stejném čase, kdy tam bylo vloženo jméno Beránkovo. Bible, za chvíli se k tomu vrátíme, říká: „Sváděl na zemi všechny, jejichž jména nejsou zapsána v Beránkově knize života od založení světa.“

²²¹ Všimněte si, potom, když on... sám ženich stal ve dveřích. A dotyčný přinášel své pozvání, a řekl: „Tady prosím.“

²²² „Děkuji.“ Přijal pozvání, odložil je a vložil na něj roucho, aby všichni vypadali stejně. Toto se mi líbí! Vidíte? V moci Boží, v Církvi živého Boha, bohatý, chudý, otrok, svobodný, černý, bílý, hnědý, žlutý, všichni vypadají stejně, protože jsou oděni tou stejnou mocí Ducha svatého. Vidíte?

No, to ukazuje, že tamten nepřišel přes tyto Dveře.

²²³ Všimněte si zde. Ó, když člověk chtěl vstoupit do svatého svatých (někdo, nějaký biblický učitel mi může říct) když někdo začal jít do svatého svatých a opomenul projít tady, zemřel. Aronův syn vzal jednu cizí oheň, nějaký denominační oheň (a přesto toto nebyl denominační oheň), a oni zemřeli při dveřích. Souhlasí to? Nebo, tuším to byli synové Elí. Synové Elí je uvedli dovnitř, a oni představovali syny Arona, kteří byli kněžími.

²²⁴ No, teď, je jenom jediná cesta do tohoto těla. Jak je toto tělo ovládáno? No, poslouchejte teď opravdu pozorně a mějte přichystány tužky. Tady je brána na této straně, která vede do tohoto těla: jedna, dvě, tři, čtyři, pět. No, nakreslili jste si to? No, ta první brána zde:

zrak, čich, sluch, chuť a dotek nebo cit (jedno, nebo druhé, na tom nezáleží). Tak tedy, to jsou smysly těla. Je to tak? Kolik z vás ví, že šest smyslů ovládá toto tělo? No, pak máme duši, když se dostaneme skrze toto. Tyto smysly jsou vnější, toto je náš systém.

225 No, a tady je jedna, dvě, tři, čtyři, pět atributů duše. No, chcete si je také poznamenat? První je představivost, představivost. Druhý je svědomí. Třetí je paměť. Čtvrtý je rozum a pátý je citovost.

226 No, máte je všechny? Pokud ne, tak řekněte. Máte je poznamenány všechny? Zrak, chuť, cit, čich a sluch; tělo, to jsou vstupní k tělu.

227 Duše je představivost, svědomí, paměť, rozum a citovost, toto jsou smysly, neboli atributy, obdobně jako atributy duše. A duše je přirozeností ducha, který se nachází uvnitř, neboť duše pouze vynáší atmosféru toho, co se nachází uvnitř vás. Toto zaujímá místo posvěcení, tato duše, se nachází ve stejné kategorii zde. V pořádku, no, poznamenali jste si to všichni? Dobře.

228 No, a k této bráně je pouze jedna, jediná brána, které se říká „vlastní vůle“. Jste pánem toho, co vchází sem dovnitř. A co se děje? Co je to? Tělo musí být umyto, umyvadlo; *potom* tady posvěceno; tady naplněno Duchem svatým, a tehdy se to znovu stává Boží soudnou stolicí, kde Bůh sedí ve tvém srdci, a pokud se dopustíš nějaké špatnosti, řekneš: „Ó, já, udělal jsem špatně.“

229 Někteří lidé říkají: „Nesoudí mne, že nosím krátké vlasy,“ žena. „Nesoudí mne, že *si dělám* manikúru, a že se líčím,“ ať je to cokoliv. „Nesoudí mne, že chodím na tancovačky. Nesoudí mne, když řeknu malou, nevinnou lež. Nesoudí mne, když si dám partičku bridže v mé bridžové společnosti.“ Víš proč? Ty nemáš nic, co by tě mohlo odsoudit. „Toto neraní mé svědomí.“ Vždyť ty už žádné svědomí nemáš, stejně tak, jako hadovi scházejí kyčle. A proto prostě... Nemáš žádné svědomí, a proto tam není nic, co by tě mohlo ranit. Jsi z tohoto světa!

230 Ale vyzývám tě, vpust' jenom Ježíše Krista, aby tam vešel, a potom to zkus udělat ještě jednou! Bratře, budeš tak odsouzený, že couvneš, otřešeš se a utečeš od těchto věcí, je to tak jisté jakože tu stojím, protože On je svatý. Poslyšte, cituji Písmo: „Milujete-li věci, které jsou světem, věci tohoto světa, je to proto, že láska Boží ve vás nepřebývá.“

231 „Jak je to s vlastní vůlí? Proč tomu říkáš vlastní vůle, bratře Branham?“ Poněvadž to staví muže a ženu zpátky, obdobně jako Adama a Evu v Edenské zahradě. Na základě čeho? Těch dvou stromů! Vlastní vůle, toto tady je smrt, to druhé zde, je život. Právo vlastní vůle! Bůh umístil prvního člověka, Adama a Evu, právě tady, na *zásadě* vlastní vůle. Nemravní... Svobodná morální volba. On tě staví na té stejné pozici. A jediný způsob, jak můžeš uspořádat tuto věc tady, je vlastní vůle. Haleluja! Tvoje vlastní vůle. Musíš mít vůli konat Boží vůli. Musíš mít vůli, se zbavit vlastní vůle, aby tam mohla vejít Boží vůle, protože toto je jediný kanál vedoucí do srdce.

232 Ó, můžeš se připojit k církvi, ty baptisto a presbyteriáne. A ty metodisto a svátostný poutníku, můžeš dospět k posvěcení. Ale musíte mít vůli konat Boží vůli, z vlastní vůle, dovolit Duchu svatému vstoupit sem, aby mohl zplodit: „Tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří. Ve jménu mém ďábly vyhánět budou. Novými jazyky mluvit budou. Na nemocné ruce vkládat budou, nebo brát smrtelné věci a tak dále. Tato znamení budou následovat ty, kteří dovolí, aby jejich vůle se stála Mou vůlí, a skutky, které já konám, i oni konat budou.“ Doufám, že jste si toto nenechali ujít. Existuje vůle konat Boží vůli. Rozumíte, co tím myslím?

233 Pohledte tady, mluvíme o svatém místě, umyvadle. Tady jsou tato světla, svícny (jedna, dvě, tři, čtyři, pět, šest, sedm), jedno každé z nich vydává světlo. Odkud berou svoje světlo? Kde se odráží světlo, a kam směřuje? Ono se neodráží tady v rohu na nějaké denominaci. Ono se odráží zde, zpětně do Slova! To jsou vody oddělení. Jů!

234 „Neboť pokání a odpuštění hříchů“ (Lukáš 24... 49) „musí být kázáno v Jeho jménu všem národům, počínaje Jeruzalémem.“ Jakým způsobem bylo pokání a odpuštění hříchů vyučováno v Jeruzalémě? Kam až to sahá? K celému světu. „Čiňte pokání,“ řekl Petr ve Skutcích 2:38 „a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů.“ Toto poselství má jít do celého světa, a potom přijde konec. Potom nastane konec, když toto poselství dospěje do celého světa.

235 Jakým způsobem tyto svícny tady odrážejí světlo na nějakou metodistickou, presbyteriánskou nebo letniční denominaci? Dobře, opravdu ne!

236 Ony odrážejí světlo zde jako „JÁ JSEM“, ne „Já jsem byl“. Ne tři nebo čtyři různí lidé, ale Bůh, odráží sám sebe pro každou z těch církví. Ohlédněte se jenom dozadu a sledujte, co udělali, (právě jsme

prošli dějinami), ony Ho odzrcadlují takového, jaký byl, jaký je, a jaký bude navždy.

237 „Ten, který byl...“ Jakmile Jan toto prvně zahlédl, zahlédl toto, řekl: „Ten, který byl, který je a který má přijít, Bůh všemohoucí, stvoření Boží, Alfa, Omega, začátek a konec.“ To je to pravé světlo, které má být odzrcadleno. Vidíte to? Amen! Jú!

238 Je už po dvanácté a já mám... Poslyšte, pospěšme si, abychom si to mohli opsat. Nechtěl bych vás příliš dlouho zdržet, ale nevím, kdy se znovu setkáme. Rozumíte? A chci, abyste to pochopili, přátelé, to je život. No, pohledte, ne proto, že jsem tohle řekl já. I kdybych odrážel tento druh, pak jsem... Nepochopili byste moje srdce. Nepokouším se odrážet: „Ó, to je pouze... Vy nejste nic.“ Já se tohle nepokouším udělat. Pokud jste nepřijali toto Světlo, chci vám poukázat na Někoho tady. Ne toho tady za kazatelnou, ale Toho tam na Trůnu. A tento Trůn musí sestoupit do vašeho srdce, pak uvidíte přesně tutéž věc, která se zde odráží.

239 Co je tohle tady na hoře? Ono odráží toto. A tohle je toto, Slovo. Umytí vodou Slova, skrze Slovo; umytí (vodou oddělení) od věcí tohoto světa, skrze Slovo. Slovo říká, že On je tentýž včera a na věky. Ono nemluví: „On je ten stejný v letničním věku, tehdy s učedníky, a pak v následujícím věku se změnil.“ Ne, On je ten stejný! Vidíte? Nemůžete Slovo přimět, aby říkalo něco jiného. Mohli bychom strávit u toho celé hodiny, ale doufám, že už to teď chápete. Pokud vás Bůh povolal, pak to pochopíte. Věřím tomu. V pořádku, příteli.

240 No, co to je? Ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem svatým; duše, tělo, duch; stále totéž, no, tyto lampy odzrcadlují Slovo. A co odzrcadluje pravé Slovo? Co tyto lampy, pokud dostávají svůj odraz světla ze slávy Shekinah? Pak odzrcadlí slávu Shekinah. Je to tak?

241 Pokud jste to obdrželi v semináři, vaše světlo, pak odzrcadlíte seminář. Pokud jste to obdrželi v metodistickém semináři, odrazíte metodismus. Jistě odrazíte! Pokud jste to dostali v letničním semináři, odzrcadlíte letniční hnutí. Ale pokud jsi toto dostal ve Slávě Boží, u hořícího keře...

242 No, když Mojžíš přišel z Jeho přítomnosti, musel si něčím zakrýt obličej, jinak lidé na něj nemohli ani pohledět. Souhlasí to? Byl plný Boží mocí.

243 Štěpán, muž plný Ducha svatého. Pokoušeli se jej zastavit, no, bylo to jako pokus o uhašení domu za větrného počasí; uhašení, dům v

ohni za větrného počasí. Ó, čím víc oni na to foukali, tím hůře bylo. Jakže, nebylo jej možno zastavit. Přivlekli ho a postavili před soud Sanhedrinu, Bible říká: „Když tam stal, vypadal jako anděl.“

244 No, nemyslím si, že „anděl“ znamenal pouze nějakou bytost, která tam stála; ale, anděl ví přesně, o čem mluví. Tak jedná každý anděl, posel církevního věku. Nemusí se ohlížet a přesvědčit se, co si o tom myslí seminář. On ví, co Bůh řekl ve své Bibli, moc, kterou odráží, je důkazem, že On je tentýž včera, dnes i na věky. On je nebojácný, on říká přesně, co považuje za pravdu. A Bůh tam stojí také a potvrzuje to těmi stejnými divy a zázraky, a tím stejným Slovem. Toto je anděl!

245 Štěpán tam stál, řekl: „Vím, co říkám.“ Řekl: „Vy tvrdošíjní a neobřezaného srdce a uší, vy stále jen vzdorujete Duchu svatému — jak vaši otcové tak i vy!“ Řekl: „Kterého z proroků vaši otcové nezabili a pak jim postavili hrobky?“

246 Vy denominace, která z vás neudělala tutéž věc? Vidíte? Stavíte obrovské zámky s pobílenými stěnami a márnice a věcmi kolem nich a pak mluvíte o Bohu! Vy jste ti, kteří Ho dostali do márnice, vy jste zrovna ti, kteří Ho dostali do hrobky. To je věc, která Ho tehdy umístila v hrobce, je to obrovská bílá hradba církve, denominace, farizeů a saduceů, kteří Ho tam dostali a pak se mu pokusili postavit památník.

247 Dovolte mi říct, že Kristus je živá bytost. On není něco, co umřelo, On je něco co „povstalo z mrtvých a žije na věky věků.“ Ó, bratře! Jistě! Co to způsobilo? Co to odráží, odsud, a co to bude? To bude... Jaký je Jeho pravý odraz? První věc, kterou On odráží, bude Jeho jméno. Je to tak? Toto odráží Jeho jméno. Následující věc, kterou to odráží, bude Jeho moc. Rozumíte, co myslím? Toto odzrcadlí všechno, co On je.

248 A proto, pokud toto odráží pro tento věk zde všechno, co On byl, pak On je ten stejný! Jú, sláva! Sláva! Co je to? To odráží Jej, jaký byl, jaký je, a jaký bude navždy, protože toto přichází přímo od Božího trůnu; Ježíš Kristus, tentýž včera, dnes i na věky; ten samý Bůh, ta samá moc, ta samá sláva, všechno totéž. On je tentýž včera, dnes i na věky. Ó, bratře!

249 Posuňme se ještě o kousek dál. Vezměme zbytek toho 6. verše 4. kapitoly. Mám tu k tomu napsány nějaké poznámky, ale chci si pospíšet a dostat se přes to, pokud budu moci. No, tento zbytek, když opustíme tuto kapitolu... Až opustíme tento verš, bude se to prostě

točit, a říkat, co oni udělali. Zkusme se tedy přes tohle to tady dostat. „Skleněné, moře skleněné,“ teď víme, co to bylo.

... uprostřed trůnu... čtyři bytosti.

²⁵⁰ No, tedy, kolik z vás má revidovanou verzi Bible? Ve vaší revidované verzi je řečeno: „Živá stvoření.“ Dobře, divil jsem se tomu, že král Jakub tady řekl žijící... čtyři „zvířata“?⁴ Dobře, musel jsem vzít řecký slovník a vrátit se do biblického slovníku a zjistit, co to znamenalo. No, tady to je. No, pozorně si všímejte. Slovo zde přeložené, můžete si to teď poznamenat, abyste se mohli potom na to také podívat, a být si jisti. Rozumíte, chci, abyste si poznamenali to, co říkám, vidíte, pokud můžete a chcete. V pořádku, revidována verze tam říká, „živá stvoření“ teď sledujte:

... a kolem trůnu čtyři bytosti plné očí zepředu i zezadu.

²⁵¹ A pokračuje a popisuje tato „zvířata“, kterým se budeme během minuty věnovat. No, zde jsou představena tato zvířata. Máte ve vaší Bibli nějaké poznámky pod čarou na téma zvířat? Pokud ano, přejděme do těch poznámek na okraji. Všiml jsem si, že doktor Scofield tady má svoji poznámku. Zvíře znamená, jak zde stojí, říká, „živá stvoření“. Ó, jé! No, sledujte. Řecké slovo zde je, „Z, dvojité o, m“ nebo „Z, dvojité o, n“ je to, „Z, dvojité o, n“. No, v řečtině je pojmenováno Zoon, což znamená: „Stvoření“.

²⁵² No, není to tak... pokud si to chcete teď přecíst. Nemáme ale čas. Chtěl jsem to přecíst, ale nemáme čas. Poznamenejte si Zjevení 11, 13, a 17. No, tady vystupuje zvíře, v kapitolách Zjevení 11, 13, a 17. Je nazváno zvířetem stejným způsobem; ale toto zvíře tady je přeloženo z „t-h-e-r-i-o-n“, therion. Řecké slovo, slovo therion, které znamená „divoká, nezkrocená šelma“. Therion znamená „divoká, nezkrocená šelma.“

²⁵³ Ale Zoon znamená „stvoření“, vidíte, „čtyři živá (Zoon) stvoření“. Nikoliv zvířat, „divokých“, therion; nýbrž, „Zoon, živých stvoření“.

²⁵⁴ A therion znamená „divoká, nezkrocená šelma“. Jinými slovy, budete-li sledovat 11. kapitolu, „římskou šelmu“. 13. kapitola, „Spojené státy“. 17. kapitola, „zároveň Spojené státy a Řím“,

⁴ NBK — čtyři bytosti

denominační církve sjednocené s katolicismem, což je činí neobracené a nezrokované vůči Evangelium. Jů! Nezrokované!

255 „Ať je Bůh požehnan, přicházíme z veliké metodistické církve, baptistické, presbyteriánské, letniční denominace. Víme, o čem mluvíme! Nikdo nepotřebuje... nemusí nás poučovat!“ Tak je to. Nezrokování! Neobrácení! Nelitostiví! Smluv nezdrženliví! Falešně obviňující! Nezdrženliví! Kterým nic dobrého milé není! Mající formu...

256 [Prázdné místo na pásku – vyd.]... dostat se teď přes toto. Rád bych to už teď posekal na kusy, ale... aby se to každopádně dostalo na pásek. Ale nemáme čas tohle udělat. Teď chápete. Kolik z vás toto chápe, ať řekne: „Amen.“ [Shromáždění odpovídá: „Amen!“ – vyd.] Vidíte, tyto jsou...

257 Co je to Zoon (Z, dvojité o, n)? Žijící stvoření. Může se to vyslovovat „Zoon“, Z, dvojité o, n. Jak to vyslovíte, to „Zoon“? Řekl bych: „Zoon“.

258 A therion je t-h-e-r-i-o-n, „therion“, rozumíte. Toto znamená „nezrokované zvíře, divoká šelma“. Tohle jsou ta zvířata... Vezměte si svůj... vezměte řecký slovník, podívejte se a přesvědčte se, jestli to je to stejné slovo. Podívejte se tam, a přesvědčte se. Vezměte si vaší řeckou učebnici, vezměte si třeba Emphatic Diaglott a zjistěte, jestli to je pravda, a to je vskutku pravda, toto znamená „nezrokované zvíře“, ve Zjevení 11, 13, a 17.

259 A ve zjevení 4 to znamená „žijící stvoření“, nikoliv zvíře; je pojmenováno zvíře, ale ve skutečnosti není. Ta stejná věc je u Ezechiela 1:8 až 1:28, tak je to. Možná se k tomu během minuty dostaneme.

Dobře, „nezrokované, neobracené divoké zvíře“. Nezrokované!

260 Ale tato jsou „živá stvoření“. Co jsou? To nejsou andělé. Řeknu vám co, čteme ve Zjevení 5, hned na následující straně. Zjevení 5 a 11. verš:

A viděl jsem... a slyšel hlas mnoha andělů („andělů“, číslo množné) okolo toho trůnu... („a“ je spojka) ... těch bytostí... a těch starců;...

261 Vidíte, „a“, to je spojka. Rozumíte? Toto nebyli andělé, ani to nebyli starci, toto byla „živá stvoření“ před Trůnem. Ó, nemilujete to? Živá stvoření! Nejsou to andělé, protože je to tady zdůvodněno, rozumíte:

***... A viděl jsem a... slyšel hlas mnoha andělů okolo
toho trůnu, těch bytostí a těch starců;...***

262 Tady jsou tyto různé kategorie. Doufám, že jste tu teď pochopili tento systém. Chci vám něco ukázat. Jsou tu tři různé kategorie, tři různé druhy (vidte) kolem Trůnu.

263 Tady je Trůn. No, první okolo Trůnu jsou čtyři žijící stvoření. Vně se nachází dvacet čtyři (takto) starců sedících na svých trůnech, na svém trůnu, malé trůny tady níže. A kolem tyto, tyto veliké zástupy andělů dokola Trůnu. Ó, ó, ó! Rozumíte, co tím myslím? Oni se od sebe liší, jeden od druhého. Tady jsou andělé; tady starci; a zde jsou živá stvoření.

264 Nevzdalujme se od toho ještě chvíli. Pozdržme se tu ještě minutu, „živá stvoření“. Kdo oni jsou, nejsou-li andělé, nejsou-li vykoupenými lidmi? Kdo oni jsou? Chcete vědět? Zde je můj výklad. Doufám, že je správný; věřím, že je. Je to Boží stráž kolem Jeho trůnu. No, za chvíli toto smažeme. No, vidíte, oni nejsou ani andělé ani lidé. Nejsou to divoká zvířata. Jsou to stvoření, „živá stvoření“.

265 Tedy, tady je Trůn Boží. A toto je Jeho garda. Budeme nyní o tom číst, a během několika minut to zjistíme. Rozumíte, jsou to Boží andělé, a vlastně Boží stráž kolem Jeho Trůnu, a oni... Vezměme... jenom na minutu, vraťme se k Ezechieli. Mám tu tyto věci poznamenány a nerad bych je vynechal s vědomím, že toto je... Vraťme se do Ezechiela 1. kapitoly a začněme 12. veršem do 17. verše, jen minutu.

A všechny šly rovnou před sebe...

266 Teď se chystáme během několika minut do toho nahlédnout... A pamatujete na ten 7. verš tady a podívejte se, jak ona vypadala v 7. verši této kapitoly Zjevení, „čtyři“.

***A ta první bytost byla podobná lvu... druhá bytost
podobná teleti... třetí bytost měla tvář... tvář...
měla... tvář jako člověk a čtvrtá bytost se podobala
letícímu orlu.***

267 No, když Ezechiel uviděl Boží slávu, uviděl stejnou věc, kterou uviděl Jan. Pamatujete si minulou neděli, jak jsme probírali „slávu Boha“, a dostali jsme snímek, který si On udělal s námi? Pamatujete si to? „Sláva Boží“, ta stejná věc, kterou viděl Ezechiel, tu stejnou věc viděl Jan, a toto je tady dnes. Činí to Ježíše Krista tím stejným v době

Ezechiela, ta stejná věc byla zde na zemi, ten stejný Bůh je tu dnes s námi; stejný včera, dnes a na věky; Ten, který byl, který je, a který má přijít; vstup do duše, těla a ducha; mosazné moře (Slovo), posvětitel duše a naplnitel Duchem svatým. Ta stejná věc, vidíte, prostě ta stejná!

268 Ted' sledujte tohle. Dobře:

... A Duch... kamkoli šla, šla; neuchylovala se, když chodila.

269 Nemohla se uchylovat, když šla tímto směrem, podobala se v chůzi člověku; tímto směrem šla jako orel; tímto směrem šla jako vůl; tímto šla jako lev. Nemohla se vracet pozpátku. Musela chodit všude, kam šlo ono, to které z těchto zvířat. No, co v Bibli znamená zvíře? Moc. Dobře, znamená to „moc“.

270 Ted':

Podobnost také těch zvířat na pohledění byla jako uhlí řeřavého, na pohledění jako pochodně. Kterýž to oheň ustavičně chodil mezi zvířaty, a ten oheň měl blesk (to je Bůh), a z téhož ohně vycházelo blýskání (nikoliv kosmické světlo, ne), věčné světlo.

Také ta zvířata běhala, a navracovala se... (podívejme se) ... zvířata běhala a navracovala se jako prudké blýskání.

A když jsem hleděl na ta zvířata, a aj, kolo jedno bylo na zemi při každém ze zvířat u čtyř tváří jednoho každého z nich.

Na pohledění byla kola... a udělání jich, jako... barva... tarsis, a podobnost jednotejnou měla všechna ta kola a byla na pohledění a udělání jejich... jako by bylo kolo jedno uprostřed kola.

271 „Co je to tady za symbol, bratře Branham? Co to znamená?“ To znamená, že tato garda byla Boží truhlou... Oni byli na cestách, otáčejíc koly, když je viděl Ezechiél; ale když je viděl Jan, oni už přišli na své správné stanoviště v nebi. Truhla Boží byla na zemi, pohybovala se na kolech, když byla přenášena z místa na místo, to znamená, že cestovala celou cestu pouští, až do chrámu a tak dále, ale nyní byla vzata vzhůru, neboť církevní věk skončil a byl přijat do Slávy. Vidíte? Nyní je na stálém místě v nebi, se všemi anděly a věcmi kolem ní. A za

chvíli uvidíme, jak oni metají své koruny a padají na své tváře a vzdávají Mu slávu. Vidíte? Byla to Boží chrámová garda, této Truhly.

²⁷² No, pamatujte, Boží garda truhly neboli Trůnu milosti. No, zapamatujte si to. Ale kolik jich Jan viděl, kolik? Čtyři. A kolik on zde viděl? On viděl taktéž čtyři, čtyři žijící stvoření. Teď pozorujte, oni oba viděli stejné vidění.

²⁷³ A čtyři je číslo země. Věděli jste o tom? Kolik z vás to vědělo před tím, než jsme se k tomu dostali, že čtyři je zemské číslo? Jistě! Jako čtyři židovští... Toto je pozem... Je to číslo země, „vysvobození, vysvobození.“ No, uchovejte si to v paměti, „vysvobození“, protože se to chystám během minuty silně zdůraznit, opravdu silně. Rozumíte, „vysvobození“! No, tři židovské děti se nacházely v ohnivé peci, ale když ten čtvrtý tam sestoupil, znamenalo to vysvobození. Lazar byl v hrobě tři dny, ale když přišel ten čtvrtý, byl vysvobozen. Čtyři je Boží číslo „vysvobození“, a to poukazuje na to, že tyto bytosti musí mít něco společného se zemí.

²⁷⁴ Doufám, že příliš nespochybujete. Doufám, že vaše duchovní chuť je teď trochu větší, než ta tělesná. Vidíte? Dobře.

²⁷⁵ Teď si všimněte: „Měla oči“ (tady v Ezechieli) „plných očí zepředu i zezadu.“ Přečtěme si to. Podívejte se tady, vidíte. Podívejte se tady, tuším, že je to řečeno zde, „zvířata“, čtyři tváře, jako orel, a křídla, plná očí zepředu i zezadu. Podívejte se tady:

A jedno každé z těch čtyř zvířat mělo šest křídel okolo...

²⁷⁶ „A ona létala,“ a tak dále a byla plné očí zepředu i zezadu. Toto svědčí o jejich inteligenci. Ona věděla, co bylo, co je a co má přijít; neboť byla právě u stoličky tak blízko, že nemohla být ani bytostí lidskou. (Chrámová garda... vlastně ani ne chrámová garda, protože chrámová garda je sto čtyřicet čtyři tisíc.) Ale toto je garda Trůnu milosti, trůnová garda. Trůnová *garda* hned ti po Bohu, „živá stvoření“, další věc po Bohu, která tam stála. Jejich inteligence, ona věděla, co bylo, co je, co má přijít, ona měla „oči zepředu“, věděla teď vše; a „oči zezadu“, věděla, co bylo. Co bylo, co je a co má přijít. Odrážejí skrze věky církve „Toho, který byl, který je a který má přijít; Ježíše Krista, toho stejného včera, dnes a na věky.“

²⁷⁷ Podržte to nyní. Chystáme se to teď přenést během několika minut rovnou na tabuli. Pozorujte to. No, jenom na chvíli.

278 Toto zjevuje jejich inteligenci, a ukazuje, že ona věděla, ví. Věděla celou budoucnost a přítomnost a minulost a vše kolem toho!

279 A jejich... a byla neúnavná. Nikdy se neunavila. Neměla žádnou souvislost s člověkem, protože on se unavuje. Ale tato byla neúnavná, ona zpívala „svatý, svatý, svatý! Svatý, svatý, svatý! Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh všemohoucí! Svatý, svatý, svatý!“ dnem a nocí během každého věku: „Svatý!“

280 Vraťme se aspoň na okamžik. Vraťme se, přichází mi na mysl verš Písma, Izaiáš 6, rychle zpátky. Sledujte! Izaiáš uviděl přesně tutéz věc.

281 Každé vidění Páně... Toto říkám já. Pokud tato vidění, která máme dnes, nejsou přesně biblickými viděními, pak jsou falešná. Pokud odrážejí, nebo jsou zjevením, které ukazuje Boha něčím jiným, než On vždycky byl, je to falešné zjevení. Celá Církev je na tom postavena, Matouš 17.

282 Podívejme se teď, Izaiáš, 6. kapitola. Tento mladý prorok se opíral o rameno tohoto dobrého krále, který mu kupoval různého druhu krásné oděvy. A on byl prorokem, dařilo se mu ve všem, až... Ale jednoho dne král zemřel, a proto se musel postarat sám o sebe. A tak šel dolů do chrámu se modlit. Začal se dostávat ven z prostředí toho královského paláce, a pak, aby se dostal... Dobrý, starý král byl dobrým svatým mužem. Ale on se musel z toho uvolnit a podívat se na život lidí, a proto sestoupil dolů do chrámu. Teď poslouchejte.

Léta, kteréhož umřel král Uziáš, viděl jsem Pána sedícího na trůnu vysokém a vyzdvíženém, a podolek Jeho naplňoval chrám.

(Sláva!)

283 Co je „Jeho podolek“? Zde to máme: „Anděl, bytosti,“ Jeho podolek, který Jej následoval. Podolek, který jde za Ním, vidíte, „Jeho podolek naplňoval chrám.“

Serafinové stáli před Ním. Šest křídel měl každý z nich: dvěma zakrýval tvář svou... dvěma přikrýval své nohy, a dvěma létal.

A volal jeden k druhému, říkáje: Svatý, svatý, svatý Hospodin zástupu, plná jest všechna země slávy... Jeho.

A pohnuly se podvoje veřeji od hlasu volajícího, a dům plný byl dýmu.

(Jé! Ó, jé!)

²⁸⁴ To ukazuje, že tato vidění jsou stejně naprosto ta stejná pro každého z těchto mužů. „Svatý, svatý, svatý!“ Ona jsou neúnavná, dnem a nocí: „Svatý, svatý, svatý Pánu!“

²⁸⁵ Vraťme se teď na minutu zpět, abychom se ujistili, že jsme tyto bytosti umístili správně. Poprvé jsou tito strážci zmíněni v 1. Mojžíšově. No, pamatujte si, všechno, co kážeme, musí pocházet z 1. Mojžíšově až do Zjevení. Po každé, když vyvstane otázka, přijdete se mne zeptat. Vidíte? Musí to být celá Bible, ne jenom její část, protože Bůh se nemění! Co On byl v 1. Mojžíšově, je dnes, a to samé On byl ve středních věkách. On je vždy ten stejný! Rozumíte? No, v 1. Mojžíšově, když tito Cherubové... Hle, jak jsem to našel, musel jsem se vrátit pozpátku a zjistit, co oni byli na počátku.

²⁸⁶ Vraťme se teď jenom na chvilku do 1. Mojžíšově 3:24. 1. Mojžíšova 3. kapitola a 24. verš. Milujete to? [Shromáždění říká: „Amen!“ – vyd.] V pořádku, začneme okolo 22. verše. Mám tohle rád! To je něco, co bych si přál zde umístit, něco malého, vynikajícího, ale může nám to jednou hodně prospět.

A Hospodin... řekl, Aj – člověk učiněn jest, jako jeden z nás...

²⁸⁷ Tedy, moje milované a vzácné a drahé sestry (dovolte mi to zde vložit), nemyslete si, že házím špatné světlo na věrnost a laskavost vzácných drahokamů ženství. Pokouším se zde ukázat, co žena... Prosím! A vám na pásku, vám ženám, které budete toto poslouchat na pásku, nemám v úmyslu vámi opovrhovat, jsem pouze služebníkem Páně, abych přinesl světlo. Nejopovrženější a nejnemravnější a nejšpinavější věci zde na zemi je žena, pokud je špatná. A nejvzácnější klenot, který je zde pro muže, kromě jeho spasení je dobrá žena. A nyní promlouvám k těm nízkým, nemravným, zbaveným důstojnosti. Chystám se vám rovnou tady ukázat, zatímco jsme u toho, i když bych mohl stejně tak dobře ukázat, proč jsem... že Bible učí, že žena nemá být kazatelem, pastorem, učitelem, nebo čímkoli jiným v církvi. A nyní poslouvejte toto:

A Hospodin... řekl: Aj, člověk učiněn jest... jako jeden z nás... (no, on nikdy neřekl, že žena se stala jako

jeden z nás, „člověk učiněn, jako jeden z nás.“) ... **věda dobré i zlé...** (nikoliv žena, ona byla svedena. Vidíte to?)

288 Tak tedy Pavel řekl: „Nedovoluji ženě vyučovat ani uplatňovat autoritu, ale... vždyť nejdříve byl stvořen Adam, potom Eva. A Adam nebyl sveden, ale žena byla svedena.“ A proto ona se nestala jako jeden s Bohem. Ona nic jiného neznala, ona byla svedena. Pochopili jste to? Pokud ano, řekněte: „Amen,“ a proto já... [shromáždění říká: „Amen!“ – vyd.]

Hospodin... řekl: Aj, člověk učiněn jest... jako jeden z nás, věda dobré i zlé; a ví... pročez nyní, aby nevztáhl ruky své a nevzal také ze stromu života a jedl by, i byl by živ na věky:

I vypustil jej Hospodin... ze zahrady Eden, aby dělal zemi, z níž vzat byl.

A vyhnal člověka a osadil zahradu Eden cherubíny k východní straně s mečem... plamenným, blýskajícím se, aby ostríhal cesty. (Vidíte tyto čtyři bytosti? Jsou zde pouze čtyři cesty, kam můžete jít, vidíte: východ, sever, západ a jih) ... **Tito cherubíni měli plamenný meč u brány zahrady, aby ostríhali cesty k stromu života.** (Protože kdyby se člověk zmocnil Stromu života, pak by mohl žít na věky.)

289 A tito Cherubíni, zde poprvé zmínění, byli umístěni ve východní bráně zahrady, na čtyři strany. Asi to udělám trošku jinak, než to vypadalo; nejsem schopen zadostiučinit Božím nařízením a věcem tohoto druhu, ale já prostě... abyste pochopili, co míním. Tady se nachází zahrada Eden. A tady je brána a otvírá se zde, kývá se a zde v této bráně byli Cherubíni. Cherubíni! A, zapamatujte si, nebylo řečeno „Cherubín“, bylo řečeno „Cherubíni“. Cherubíni byli umístěni, aby střežili, a co? Strom života. To je, co oni měli střežit, cestu ke Stromu života. Cestu, kdo je cestou? Ježíš. Odkud se toto odráží? Zde je svaté místo, zde jsou tito Cherubíni.

290 Teď sledujte, poznamenejte si to. Zde se nachází svaté svatých, svaté svatých, svaté svatých; toto tady je svaté místo; a zde se nachází moře; a tady je světlo, svíce, těch sedm lamp, které odrážejí světlo odsud, a zde, a zde, a zde, a zde, a zde, a zde. Vidíte? Co ony odrážejí? Ony střeží a odrážejí pomoci Božího ohně cestu ke Stromu života.

Vidíte, nemůže to přijít odsud (z presbyteriánského semináře, nebo letničního semináře). Musí to přijít odsud, ten odraz světla. Dobře.

291 Všimněte si, tito Cherubíni, které tu Jan viděl, museli mít zájem o střežení Stromu života, a proto museli mít zájem o lidské bytosti. A přečtěte si z 1. Mojžíšové, nebo vraťte se znovu do 1. Mojžíšové: „Oni střežili Strom života, střežili ho, cestu života.“ Cesta života! Jaká že je to cesta? Ježíš řekl: „Já jsem ta cesta. Já jsem ten chléb, který sestoupil od Boha z nebe. Bude-li člověk jíst tento chléb, neumře navěky.“ Existuje tedy cesta návratu zpět ke Stromu života. Pochopili jste to?

292 No, zatímco jsme u toho, chci nyní ukázat a upevnit vás v tom, je to oltář. Tedy, v Edenské zahradě to musel být oltář. Řeknu vám proč. Pamatujete si, jak přišli spolu Kain s Abelem, aby uctívali? To ukazovalo, že Boží oltář byl přenesen a umístěn zde v Edenské zahradě, a jediná cesta zpátky do Edenu vedla skrze tento oltář. Tady to máme znovu, vidíte, zpět do Edenu skrze tento oltář. A oni měli střežit tuto cestu zde, střežit, aby se lidé nemohli sem vrátit, dokud nebude tento oltář potřísněn krví.

293 (Ó, Bože, pročpak to lidé nemohou vidět?) Vidíte, nic, kromě krve! Musel tu být prostředek vykoupení, Trůn milosti zde, tento oltář soudu se musí stát Trůnem milosti; a když tento oltář, tato krev bude vzata nahoru, pak tady bude stát v soudný den oheň Božího hněvu, střežící tento strom znovu. Pouze jedna věc vejde znovu přes tuto bránu do Edenu, bude to skrze krev Ježíše Krista. Vidíte to?

294 Nyní si všimněte. Ano, nyní Kain... Ó, zde Kain; a tady je Abel, Abel. Dobře. Oba chlapci přišli sem k této bráně uctívat. Souhlasí to? A proto tu musel být Boží oltář. Souhlasí to? A před tímto oltářem postavili něco náhradního, jiný oltář. Zde je pravý oltář Boží, je v lidském srdci. Pak je tady další oltář, tady dole, který představuje svaté svatých ve svatém místě.

295 Ó! Ó! Mám pocit, jako bych mluvil v jazycích. Ó, sláva! Ještě nevidíte, jak je toto dokonalé? Všimněte si! Ó, řekl jsem to, neboť nenacházím dost slov v mém vlastním anglickém dialektu vyjádřit svůj pocit. Rozumíte, něco se musí vyjádřit.

296 Obdobně, jako bratr Rowe, prezidentův diplomat... asi čtyř nebo pět prezidentů, řekl: „Ó, bratře Branham, jednou večer jsem přišel do shromáždění.“ Řekl: „Nevěděl jsem, co mám dělat,“ řekl, „stál jsem tam.“ A řekl: „Ó,“ řekl: „Miloval jsem Pána po celý svůj život.“ Řekl: „Byl jsem“ (tuším) „episkopální“. Řekl: „Myslel jsem si, že

znám Pána.“ Řekl: „A jednou večer jsem se rozhlédl dokola, a nevěděl jsem co si počít.“ Řekl: „Za nic bych nevešel dovnitř, ale“ řekl „slyšel jsem, jak vycházelo Slovo. Ó, ono začalo působit.“ Řekl: „Začal jsem chodit sem a tam, venku za stanem, chodit sem a tam,“ a řekl, „zkrátka jsem se nemohl dočkat, abych přišel ke dveřím a podlezl je, když zaznělo volání k oltáři, a běžel jsem k oltáři, a padl na zem, a řekl, „Pane, jsem hříšník!““ A řekl: „Pak On mne naplnil Jeho Duchem svatým.“

297 A řekl: „Mohu mluvit v osmi jazycích,“ protože on je diplomat. Vidíte? On je, on je... On je diplomat prezidenta, a byl po celou dobu od dob Woodrowa Wilsona. Byl diplomatem pro každého našeho prezidenta, zahraničním diplomatem, mluví jakýmkoli cizím jazykem. Řekl: „Znám prakticky každý psaný jazyk na světě.“ Ale řekl: „Byl jsem tak plný slávy, že jsem nemohl žádný z nich použit k oslavování Jeho, a proto Pán mi dal zbrusu nový z nebe, abych Jej jím oslavoval.“ Ó! Ó! Tak je to.

298 „Střežit tuto bránu.“ Kain a Abel přišli uctívat. A proto tu musel být oltář, který oni střežili (souhlasí to), tito cherubíni.

299 Další věc, všimněte si zde dalšího důkazu. Kain... Sledujte nyní Bibli! Měl bych vás přimět, abyste si to otevřeli, ale nicméně, najdete to v 1. Mojžíšově. Dobře, sledujte. Kain odešel pryč, Kain odešel z přítomnosti Páně z té brány v zahradě. A proto přítomnost Páně musela být na oltáři, a oltář musel být v bráně. Sláva! Ó! Dobře. Boží místo Jeho přebývání je na oltáři. No, Kain odešel z přítomnosti Páně, z tohoto místa. Chcete si to poznamenat? 1. Mojžíšova 4:16, pokud si to chcete poznamenat. No, máte to, že ano, všichni poznamenáno?

300 Ted' mám ještě něco, co bych tu chtěl během minuty nakreslit. Doufám, že se vaše fazole nepřipálily, nebo něco jiného. Všimněte si teď... Ať se připálí, je to v pořádku, ony stejně tak zahynou. Zvažme zde toto, toto je, to je skutečně něco opravdového.

301 Mojžíš byl vzat do nebe, Mojžíš, vzat ze země do Slávy, a viděl Boží oltář. Souhlasí to? Chci tu opodstatnit moji věc. Víte, oč se pokouším, že ano? Dobře. Odešel do Boží přítomnosti, řekl... Bůh řekl Mojžíšovi: „Udělej na zemi všechno podle vzoru v nebi.“ Souhlasí to? V pořádku.

302 No, pak když to udělal, když udělal Truhlu smlouvy, postavil dva cherubíny, aby střežili tuto Truhlu. Vidíte co to je? To byl chrám... toto byl oltář, trůnová garda. Dva cherubíni, On řekl: „Udělej je z

mosazi a dej jim křídla, aby se *jimi* takto dotýkali," neboť to bylo přesně tak, jak to viděl v nebi.

303 Přesně totéž uviděl v nebi Jan, tyto čtyři cherubíny ze čtyř stran truhly, Trůnu v nebi. Byla to stráž truhly. Cherubíni, garda u Trůnu milosti.

304 Pokud si chcete přečíst toto místo Písma (nemáme čas, abychom to tu četli), poznamenejte si 2. Mojžíšová 25:10 až 22.

305 Tedy, oni chrání Trůn milosti, když Bůh je ve své chvále Shekinah. Kde se nacházela chvála Shekinah? Na Trůnu milosti. Souhlasí to? Oni chrání tuto slávu Shekinah. Jú! Poslouchejte, přátelé! To nám chce ukázat, že ne každý darebák tam může přijít a vzít si z Toho. Musíte být připraveni předtím, než přijdete do přítomnosti Toho.

306 Podívejte se v předobrazu na Arona. Dříve... No, pomyslete, shromáždění v oněch dnech tam nemohlo žádným způsobem přistoupit. Ale když Aron vešel... kolikrát on tam vcházel? Jednou do roka. Jak musel... musel mít na sobě stanovený oděv, který zhotovily stanovené ruce, zvláštní druh oděvu. Musel být oblečen tímto způsobem. Měl granátová jablíčka a rolničky, že pokaždé, když udělal krok, hrály: „Svatý, svatý, svatý Hospodinu.“ Přistupoval takto k Trůnu milosti s krví.

307 A musel být pomazaný zvláštním olejem, navoněný zvláštním parfémem, vyrobeným z růže sáronské. A Ježíš byl tato růže Sáronská. A, všimněte si, růže je nádherná věc, obsahuje parfém. Předtím, než se tato vůně z ní uvolní, růže musí být rozdrcena, a pak parfém může být z růže vymačkán. Ježíš, ve svém životě, žil tím nejnádhernejším životem; ale On nemohl takto zůstat, protože měl pomazat svoji Církev (aby mohla přistoupit k Jeho svátosti), a proto Jeho život byl vymačkán. A ten stejný Duch svatý, který byl na Něm, byl vložen na církev, a On Jej učinil tím stejným včera dnes i na věky, růží Sáronskou, parfémem z ní vzatým. Osoba přicházející do svatého svatých musí být pomazána tím stejným Duchem svatým. A ona pak kráčí: „Svatý, svatý, svatý...“ (ne s cigárem v ústech) „svatý!“ (ne se stojatým límcem) „svatý, svatý, svatý,“ ale oděn svátosti Ježíše Krista. Jak jsi nádherný! Ó!

308 No, „Trůn milosti“. Tedy, Trůn milosti je v srdci, Trůn, který vyzařuje Jeho slávu ve všech Jeho dětech, slávu Shekinah v lidském srdci. Zde je lidské srdce. Souhlasí to? Je to Trůn milosti? Jak můžeš přijít skrze toto k Tomuto, skrze tyto různé systémy? Díky vlastní vůli, vlastní vůli. Vstupuješ sem, a skrze toto, a co odsud vzejde? Sláva

Shekinah. Co volalo... je sláva Shekinah! Je to Boží přítomnost. A když tam vchází muž, nebo žena, pak odzrcadluje tuto slávu Shekinah. On nechodí do nějaké herny hrát karty, a neřádí tam a nepřichází sem a pak popírá Slovo. Bez ohledu na to, co lidé říkají, jeho srdce je upjaté k jedné věci: k Bohu. A jestliže je opravdu Bohem povolán, pak Ježíš Kristus odráží sám sebe skrze něj se slávou Shekinah, a dělá ty stejné věci, které On dělal tehdy, manifestuje Evangelium, zvěstuje to samé Slovo, a dokazuje ve stejné míře, jak to bylo tehdy, jakoby to bylo opravdu o Letnicích, tak je to odměřeno znovu. Ó, já!

309 „Trůn milosti.“ Ezechiel a Jan, oba viděli tutéž věc. No, všimněte si, nyní se chystáme skončit, za chvíli. No, chci, abyste zde něco pochopili. Ó, prosím, nepromeškejte to! Tedy, kolik z vás ví, že tito cherubíni byli živými stvořeními a ne šelmami? Oni byli... vyššího řádu.

310 No, je anděl vyššího řádu, než člověk, nebo nižšího řádu? Dobře, příteli. Kdo je větší, syn Boží, nebo anděl? Syn Boží! Koho Bůh spíš vyslyší, anděla stojícího před Ním a žádajícího si něco, nebo někoho z vás, kdo o něco prosí? Někoho z vás! Vidíte, protože vy jste synové a dcery. Oni jsou služebníci. Rozumíte? Oni jsou služebníci a vy jste synové a dcery. A proto vězte, jakou máte autoritu, my jen máme strach, abychom ji použili.

311 No, chci, abyste si tady toho všimli, je to báječné. Ó, já! Dovolte mi se posunout sem a přeskočit některé z těchto věcí, abych se mohl k tomu dostat. Vezměte si teď tužky, chci, abyste si to opravdu nakreslili. Asi jsem to měl udělat trochu menší. No, Izrael během svého putování, když tábořili, všimněte si toho pozorně, oni tábořili: jedna, dvě, tři čtyři. (Ne, udělal jsem to špatně.) Jedna, dvě, tři; jedna, dvě, tři; jedna, dvě, tři; takovým způsobem tábořili okolo Trůnu milosti. No, a všichni z vás to ví, sledovali jste to, četli jste to ve Starém zákoně.

312 Tedy, na východní straně, východní straně, právě zde, nakreslím to tady, abyste to bezpečně pochopili. Východ, východní strana patřila vždy Judovi. To je tato brána, J-u-d-a, Juda. A spolu s Judou... On byl hlavou tří kmenů, pod jeho korouhví; tři kmeny se svým praporem, praporem Judovým. Vzpomínáte si... Kolik z vás vidělo Deset přikázání, Cecile DeMille, Deset přikázání? Dobře. Můžete si o tom přečíst rovnou tady v Písmu, a spíše tam v Písmu, že Juda se nacházel na východní straně. Dobře.

313 Na západní straně, sem dolů, můžete si to poznamenat, (můžete si to přečíst zrovna... je to ve 2. Mojžíšově, a tak dále, jak oni

vycházeli) byl Efraim, E-f-r-. A on měl tři kmeny pod svou korouhví. V pořádku, Efraim.

³¹⁴ No, a na jižní straně byl Ruben, R-u-b, se třemi kmeny a jejich korouhví.

³¹⁵ A na severní straně se nacházel Dan, Dan se třemi kmeny, a tři kmeny a jejich korouhev. V pořádku.

³¹⁶ No, takovým způsobem oni tábořili. No, zapamatujte si to, přečtěme si to nyní v Písmu, abychom to mohli pochopit opravdu správně. Začnu v 7. verši.

A... zvíře podobné bylo lvu a druhé zvíře... podobné teleti, neboli mladému volku, a třetí zvíře mající tvář jako člověk, a čtvrté zvíře bylo... a čtvrté zvíře podobné orlu letícímu.

A jedno každé z těch čtyř zvířat mělo šest křídel okolo, a uvnitř plná byla oči, a neměla odpočinutí dnem i nocí, říkající: Svatý, svatý... Pán Bůh všemohoucí, kterýž byl, a jest, a přijítí má.

A když ta zvířata vzdávala slávu a čest i díkůčinění sedícímu na trůnu, živému na věky věků,

padlo těch čtyřiaadvacet starců před obličejem sedícího na trůnu, a klanělo se živému na věky věků a metali koruny své před trůnem, řkouce:

Hoden jsi, Pane přijmouti slávu... čest... moc: neboť ty jsi stvořil všechny věci a pro vůli tvou trávají a... stvořeny jsou.

³¹⁷ Tedy, pozorujte teď... na východní straně, jakou on tam viděl na východní straně tvář? Všimli jste si? Byl to lev, l-e-v, to byla ta korouhev. To byla korouhev nebo vlajka Judova. Protože On je... Ježíš přišel z toho... Opravdu! A On je Lev z Judova kmene.

³¹⁸ No, kolik z vás vidělo zvěrokruh? Mnozí z vás vědí, co to je; hvězdy, vidíte. Toto byla první Boží Bible. No, čím on začíná, co je první znamení zvířetníku, první figura? Je to panna! Souhlasí to? A co je poslední? Leo, lev. První příchod a druhý příchod Kristův, a všechno skrze to. Je tam rak... neboli zkřížený věk, zrovna tam, kde jsou zkřížené ryby, což je věk raka, a my jsme jim prošli.

319 Všimněte si v pyramidě, když ji postavil, v Enochově době, tam se nacházel každý kámen. Mohli proměřit tyto věci tak přesně, že mohli určit války a události. Všechno bylo dokončené kromě vrchního kamene. Proč? Všimli jste si dolarové bankovky? Vezměte ji, a podívejte se, schází na ní vrchol. Proč? Tento vrchol tam nebyl nikdy vložen. Kristus byl vrcholovým kamenem, který byl odmítnut, On byl odmítnutým vrchním kamenem. On brzy přijde zpět. Pozorujte, jak tato Církev, hledíc pozpátku do Lutherova věku, jak široká byla tam vespod; pak se stala menšinová, stále se více zmenšovala, stále menší, až jsme přišli sem; když to opustilo Letniční věk, pak se to vrací dolů ke každému kamenu, aby jej uzpůsobit, aby tam mohl být vložen vrchol, Církev, která přivede Ježíše, toho stejného včera, dnes a na věky. Je to tak dokonalé, jak jen může být.

No, On byl Lev z Judova kmene.

320 No, každý, kdo už četl Bibli, ví, jaké bylo Danovo číslo, nebo jak Dan... chtěl jsem říct, kým byl Dan? On byl orel. To souhlasí. On byl orel. Někdo, kdo četl Bibli. On byl orel.

321 No, Ruben byl člověk. On byl ten první, ten nejhorší z celé party. Copak to Jákob neřekl v 1. Mojžíšové 49? „Rubene, ty jsi prvotina mé síly; ale jako voda, protože jsi vstoupil na lože mé, a poskrnul jsi moje lože,“ žil s konkubínou svého otce. Vidíte, to je nemravnost lidské bytosti, rozumíte. Zvíře nemá v sobě nemravnost. Lev ani žádné jiné zvíře toto nemá; ale člověk to má, zahýbá s manželkou jiného muže a tak dále. Stejně jako... Je to ta stejná věc, všechno je úplné.

322 No, tito dole tady, tito, Dan byl orel. A tento, Ruben, to byla tvář člověka. A Efraim je vůl. Dokážete si to teď představit? Efraim... Tímto způsobem oni tábořili, v Bibli.

323 No, pokud si všimnete, Dan je hlavou tří kmenů, Juda je hlavou tří kmenů, Ruben je hlavou tří kmenů a Efraim je hlavou tří kmenů. Tři krát čtyři je dvanáct, dvanáct kmenů Izraele. Vidíte, každý pod svou korouhví; korouhev Judova byl lev; korouhev Rubenova, člověk; korouhev Efraimova, vůl; korouhev Danova, byl orel.

324 Teď se vrátíme zpět k tomu, co řekl Jan: „Jeden měl tvář...“ přečteme si to teď, abychom se přesvědčili, jestli je to ta stejná věc, jako v nebi:

... zvíře první podobné bylo lvu, Juda... druhé zvíře podobné teleti, totiž mladému volku... třetí zvíře mající tvář člověka a čtvrté zvíře... orlu letícímu.

325 Přesně tak tábořily kmeny Izraele, a střežily, tato pozemská garda, práva na Truhlu. Haleluja! Copak to nevidíte?

326 Tady! Milost, T-r-ů-n m-i-l-o-s-t-i, „Trůn milosti“. Nic nemohlo odnikud přijít, aniž by překročilo tyto kmeny. Překročilo, a co? Lva; překročilo člověka, inteligenci lidskou; a překročilo tažného koně, jakožto vola; překročením orla, jeho hbitosti. Vidíte? Nebe, země a vše uprostřed a dokola; vidíte, oni byli strážci. A nad tím byl ohnivý Sloup. Bratře, nic se nemohlo dotknout Trůnu milosti, aniž by přistoupilo...

327 A ten jediný způsob, jak sem bylo možné přistoupit, bylo skrze krev. Aron tam vcházel jednou do roka s krví. Vidíte to teď? No, sledujte. Každý náčelník tří kmenů strážil Trůn milosti, Trůn milosti Starého zákona. No, poznamenali jste si to všichni? Tedy, je tu ještě jedna zcela nová věc, bratře. Vyslechněte si to, a pak půjdeme dál. No, zapamatujte si to, to byla garda Starého zákona. Kolik z vás si to už četlo v Bibli, a ví, že je to tak? Vidíte, to je garda Starého zákona.

328 Teď žijeme v jiné době. Sláva! Ó, já miluji tento věk! Vy také? Tedy, Bůh má Trůn milosti i dnes, který musí být strážěn. Věříte tomu? Kde dnes může být nalezen Trůn milosti? V lidském srdci. Odkud se vzal v lidském srdci? V den Letnic, kdy Duch svatý (kterým je Bůh) sestoupil do lidských srdcí. Souhlasí to? Poznamenejte si to zde nyní a připravte se, abyste si to nakreslili, pokud chcete. Letnice, L-e-t, umístím sem Letnice. Toto je Trůn milosti, Duch svatý. Umístím zde... Řeknu vám něco, co bude víc přiměřené, umístíme zde „Holubici“, která znamená... tento pták, vidíte. Dobře, ochraňují Trůn milosti, a má Bůh dnes nějakou gardu ochraňující Trůn milosti? Ano. No, pozorujte, jak nádherně je to zde nakresleno.

329 Jednoho dne jsem seděl a viděl jsem tohle a vyskočil jsem a běhal kolem a dokola a kolem křesla, a křičel: „Sláva! Sláva! Sláva! Sláva! Sláva,“ a kolem dokola. Charlie... budu se chovat hůř než někde v lesích. Sestro Nelly, pokud bych se někdy takto choval, vyhnala bys mne, myslím z vašeho domu. Ó, měl jsem nádherný čas. Sledujte, co to bylo, co mi Pán dal.

330 No, Letnice, po Letnicích, jakou napsali tehdy Knihu? Skutky Duchu svatého, S-k-u-t-k-y. Souhlasí to? Čím začaly Skutky, která je první věc, aby vejít do spasení? Skutky 2:38. To je nyní téměř ta

poslední věc. Souhlasíte? „A byli všichni naplnění Duchem svatým a začali mluvit v jiných jazycích. A Petr se postavil a kázal. Oni řekli: „Co máme udělat? Jak se můžeme do toho dostat?“ On řekl, Skutky 2:38: „Čiňte pokání a dejte se pokřtít každý z vás ve jménu Ježíše Krista.““

331 Nyní si zapamatujte, má Bůh nějakou gardu i pro tento Trůn milosti? A co je to za gardu tohoto Trůnu milosti? Dobře. M-a-t, Matouš, na východě; Lukáš, Lukáš; Marek; a Jan. Všechny tyto čtyři evangelia ochraňují tuto knihu Skutků, která přišla, střeží ji všude, kamkoli se do ní podíváte.

332 Vezměme si jednu věc, pouze jednu, protože nemáme čas. Mám jich zde poznamenaných dvacet, nebo více, ale vezměme tu jednu, související se spasením. Máme ještě čas na modlitbu? Ne, je už jedna hodina, a proto si myslím, že nebudeme mít už čas, ledaže všichni budete chtít modlitbu za nemocné. No, vzal jsem, ano, spoustu času. Vidíte? [Nějaký bratr říká: „Můžeš zabrat celý den.“ – vyd.] Dobře.

333 Nyní si všimněte tohoto! Matouš, Marek, Lukáš a Jan, co je to? Pozemské číslo, čtyř evangelií. V pořádku, sledujte.

334 Nyní u Matouše 28:19, 28, nyní, to je kam jste došli vy trojiční bratři, 28:19. Dobře. Matouš ke konci této kapitoly řekl: „Jděte ke všem národům, křtíte je ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého;“ ale tady přicházejí Letnice, a Petr řekl: „Čiňte pokání, a dejte se pokřtít v Ježíšově jménu.““

335 Něco zde nesouhlasí. „Matouši, jsi východním gardistou brány?“

336 Co je to za bránu? Co za bránu to je? Ježíš. Ježíš řekl: „Těsná je brána.“ Souhlasí to? To se slab... Jak se to slabikuje, t-ě-s-n-á nebo t-ě-s-n-á? T-ě-s-n-á znamená „vodu“, „voda je bránou“. Jak můžeš vejít? „Čiňte pokání každý z vás a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista,“ a brána je otevřena. Ó! Jú!

337 „Ó, ale přece, bratře Branham, přece zde máš Matouše 28:19.“ To naprosto souhlasí. „Ale Matouši, jsi strážcem tohoto?“

„Jistě, jsem řádným strážcem.“

338 Vezměte teď Matouše 1:18 a podívejte se, co říká, podívejte se, jestli ochraňuje toto. Podívejte se, jestli Matouš 11:18 neochraňuje Matouše 1... 28 a Skutky 2:38. Podívejte se, jestli to neochraňuje!

Narození Ježíše Krista se událo takto:...

339 „Zde je Bůh Otec, Bůh Syn, Bůh Duch svatý,“ jak se oni pokoušejí tvrdit.

Narození Ježíše Krista se událo takto: Když... byla jeho matka Marie zasnoubena Josefovi, ještě než se sešli, ukázalo se, že je těhotná z Ducha svatého.

340 Který z nich? To je oba staví do jednoho! „A to všechno se stalo, aby... A hle...“

Ale její muž Josef byl spravedlivý, a protože ji nechtěl vystavit potupě, rozhodl se propustit ji potají.

... hle, ve snu se mu ukázal Pánův anděl, (víte) a řekl: Josefe, synu Davidův, neboj se vzít si Marii za svou manželku, neboť to, co je v ní počato, je z Ducha svatého. (Vidíte?) Porodí pak syna... a dáš mu jméno Ježíš...

Toto všechno se stalo, aby se naplnilo to... skrze proroka...

Hle, panna bude těhotná... (Izaiáš 9:6) ... panna bude těhotná a... porodí syna a dáj mu jméno...

[Shromáždění říká: „Emanuel.“ – vyd.]

341 Zdali on to ochraňuje? „Otec, Syn, Duch svatý,“ Otec, Syn a Duch svatý, jsou pouze toto: tituly tohoto jména, a proto tady garda stojí a ochraňuje to. Pochopili jste to? Ó, je! No, kolik z vás to ví? Tady to je! On je strážce.

342 No, chceme... Mám tu celou hromadu jiných věcí souvisejících se spasením, a mohli bychom vzít ty další. Ale teď, pokud se chystáme mít během několika minut modlitební řadu, možná deset minut, pokusíme se tady během minuty ještě o něco. Vezmeme některá místa Písma a poznamenané si je. Tady jsou. Dobře.

343 Vezmeme teď, a podíváme se, jestli zde Matouš stráží, co se týče Božského uzdravení. Vezměte si teď tužky a jiné věci, pokud si toto chcete poznamenat? Dobře. Podívejme se, jestli Matouš dělí... stráží toto. Vezmeme Matouše 10:1.

344 A vezmeme a podívejme se, jestli Jan... jenom jedno nebo dvě místa, vezmeme dvě, jedno nebo dvě týkající se toho, Jan 14:12 a 15:7.

345 Podívejme se, jestli oni střeží Božské uzdravení kolem Božího trůnu! Marek 16, Marek 11:21 a 22.

346 Lukáš 10:1 až 12 a Lukáš 11:29 až 31. Otevřeme si nyní několik z nich a podíváme se, jestli oni střeží, jestli oni ochraňují právo na Božské uzdravení stejným způsobem, jako ochraňují křest v Ježíšově jménu. Můžeme to udělat skrze jednoho každého z nich. To souhlasí.

347 Vraťme se teď a podívejme se do Matouše 10:1. Vraťme se teď, abychom... a pak skončíme během několika dalších pěti, nanejvýš deseti minut, bude-li Pán chtít. V pořádku, vezmeme Matouše 10, a podívejme se, jestli Matouš ochraňuje Skutky apoštolů.

348 Nemyslíte si, že Bůh nepostavil ostrahu kolem svého Slova? Zde je tento vůl, lev, člověk, orel. Nenacházejí se právě teď zde na zemi v těchto bránách? Jsou to čtyři evangelia, čtyři evangelia. Vidíte? A, všimněte si, kamkoli šli, šli přímo na svou stranu. Oni si neodporují jeden druhému, oni stojí svorně jeden s druhým. Vidíte? Jeden jde s lidskou chytrostí; ten další jde s hbitostí orla; ten další je pastor... Jeden je evangelista, létá jako evangelista, vidíte; ten další je pastor; ten další je houževnatý; ten další je moudrý. Vidíte, ochraňují na každé straně, Bůh ochraňuje to Evangelium Ducha svatého! Věř tomu, bratře! V pořádku.

349 Vezmeme nyní Matouše 10:1.

Potom svolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc...

*Sešli se v horním pokoji,
všichni se modlili v Jeho jménu,
byli pokřtěni Duchem svatým,
a přišla moc ke službě;*

*Co udělal pro ně onehdy,
stejně tak udělá pro tebe,
jsem šťasten, že mohu říct,
že jsem jeden z nich.*

350 Ó, uklidněte děti, už jenom minutu. Poslouchajte pozorně:

... dal jim moc nad nečistými duchy...

³⁵¹ Mnoho pastorů prostě dovolí zůstat nečistým duchům rovnou uprostřed své církve; ženské oblečení, a hra v karty, hra o peníze, tance, večere při polévce a všechny... Ó, pro smilování!

... nad duchy nečistými, aby je vymítali, a aby uzdravovali každou nemoc a každý neduh.

³⁵² Vidíte tuto gardu sedící zde u brány? Garda Evangelia, která ochraňuje knihu Skutků, která byla napsána!

³⁵³ No, slyšel jsem nedávno velkého učitele, řekl... jeden... velký muž, skvělý muž, setkal jsem se s ním, potřásl mu rukou, skvělý bratr. Řekl: „Přece Skutky apoštolů to byl jen skelet Církve.“ Jú! Jinými slovy on měl tento skelet zde, vidíte. Zatímco Skutky apoštolů se nacházely uvnitř a Evangelia byly skeletem, který to držel dohromady a ochraňoval. Podívejte se, čeho je schopen lidský rozum. I já bych uvažoval stejným způsobem, nebýt Jej. Vidíte?

³⁵⁴ Skelet, Letnice nebyly skeletem Evangelia. Čtyři evangelia jsou skeletem, který podporuje Letnice! Když tento skelet vztyčili, udaly se Letnice. Souhlasí to? Co bylo napsáno nejdříve, Kniha skutků nebo apoštolové? Apoštolové. Ježíš chodil a konal skutky a předpovídal, co se stane, pak Matouš, Marek, Lukáš a Jan, tito čtyři gardisté přišli a sepsali všechno, co viděli, že se stalo, a řekli to přesně, jak to je, jak se to mělo uskutečnit, a co se mělo stát. Pak, najednou se kolem toho sevřeli ve skeletu, a tu se to ukázalo. Amen! Matouš, Marek, Lukáš a Jan jsou skeletem neboli gardou, která střeží hlavní chrám, Trůn, letniční požehnání.

³⁵⁵ Ne letniční denominace, bratře, sestro, ty jsou úplně mimo celé této věci, hm, dál pozadu, než ty ostatní církve. Jsou od toho dál, než byli luteráni. Luterán se držel o něco lépe, než oni, to souhlasí, a takových je více. Je to naprosto tak, Gene, protože teď, nevidím Ježíše vně Luteránské církve, pokoušejícího se dostat dovnitř, ale pokouší se... protože si myslím, že v tomto prvním místě vůbec nebyl. Protože On byl v Letniční církvi a byl vypuzen ven. To souhlasí.

Teď Matouš 10:1.

³⁵⁶ Přesuňme se teď do Jana 14:12 a podívejme se, jestli Jan také nepodporuje a neochraňuje tuto vzácnou věc Letnic. U Jana ve 14. kapitole a 12. verši, Ježíš říká:

Amen, amen, říkám vám: Skutky, které dělám já, bude dělat i on; a bude dělat větší skutky než tyto, neboť já jdu ke svému Otci.

357 Ó, bratře, brána je zde, orel tam zrovna sedí, protože toto je evangelizační bohoslužba, víte, létat jako orel. Svižnost, rovnou tam do prorocké sféry, rozumíte a předvídat věci a rozpoznat věci, které byly, jsou a přijít mají. Vidíte? Sedí zrovna tam a ochraňuje to, a říká: „Skutky, které dělám já!“ Pozorujte toho orla, vidíte.

358 Zde se nachází lev, služebník. Ježíš jim dal moc. A On to ochraňuje, On ochraňuje Skutky 2:38. Přináší je rovnou zde, tento lev.

359 Zde přichází svižnost Evangelia s orlem, a říká: „Skutky, které dělám já, bude dělat i on. A větší bude dělat než tyto,“ on s tím letí napříč světem! Je to jako ta holubice, jejíhož druha zbavili hlavy, a ponořili do krve, potřísnili, a on letí a volá: „Svatý, svatý, svatý Hospodinu,“ a očisťuje malomocného.

360 Teď tu mám další věc, Jan 15:7. Nalistujme 15. kapitolu 7. verš:

Jestliže zůstanete ve mně a má slova... (ne slova semináře) ... zůstanou ve vás, prostě, o cokoliv chcete, a stane se vám to.

361 Souhlasí to? Pak tohle evangelium ochraňuje právě toto. To letniční požehnání je ochraňováno Janem a jeho evangeliem; ochraňováno Matoušem, jeho evangeliem.

362 Posuňme se teď dál, k dalšímu evangeliu, k Markově 16. kapitole, a podívejme se, jestli Marek ochraňuje toto letniční požehnání. Marek 16. kapitola. Začneme asi kolem... po vyprávění o zmrtvýchvstání. Pokračujme, až narazíme asi na 14. verš Marka 16:

Nakonec se ukázal jedenácti, když spolu seděli, a vyčítal jim jejich nevíru a tvrdost srdce, protože nevěřili těm, kdo ho viděli vzkříšeného.

363 Oni nevěřili těm, kteří jim chtěli sdělit to poselství. Vidíte, tak jako dnes, lidé, kteří mají svědectví Ducha svatého, ti lidé řekli: „Nesmysl, je to banda holly rollers.“ A On jim vyčítal tvrdost jejich srdcí, vidíte, a jejich nevíru, že Ho poznali v Jeho zmrtvýchvstání.

364 ***Potom jim řekl: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.“***

Co? Kažte... to... existuje jen jedno Evangelium; čtyři strážci. „Kažte to Evangelium všemu stvoření!“ Tedy, pamatujte, On bere z obou, ze všech čtyř pravd (Matouš, Marek, Lukáš, Jan), vidíte: „Kažte Evangelium všemu stvoření.“

Kdo uvěří a pokřtí se, bude spasen, ale kdo neuvěří, bude odsouzen.

(Vidíte, musíte zde vejít tímto křtem.)

Kdo uvěří a pokřtí se, bude spasen, ale kdo neuvěří, bude odsouzen.

(Ó, bratře, prosím, uvěř tomu.)

A... (spojka, která spojuje spolu tato souvětí) ... Ty, kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení...

³⁶⁵ Tedy, podívejme se, co na to řekne metodista. „Jestliže můžeš křičet, vést zbožný život.“ Baptista řekne: „Jen věř a dej se pokřtít.“ Episkopální řekne: „Stůj jako episkopální, takhle, a skloň se, když bude zpěv.“ A katolík řekne: „Modli se, Zdrávas Marie.“ Letniční řekne: „Připoj se k naší denominaci. Dej se pokřtít ve jménu Otce a Syna a Ducha svatého.“ Tak je to. Vidíte?

... ty, kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení: v mém jménu... (ne „Otce, Syna, Ducha svatého,“ kolem toho) ... V mém jménu budou vymítat démony, budou mluvit v nových jazycích;

budou brát hady, a kdyby vypili něco jedovatého, nijak jim to neublíží; budou vkládat ruce na nemocné a bude jim dobře. (Amen! Ó, bratře!)

³⁶⁶ Vraťme se teď k 11. a pak budeme téměř hotoví skončit. Marek 11, a mám tady 20 a 21, Ježíš říká. To vše říká Ježíš, no, nikdo z nich ale to, co říká Ježíš, jedno každé...

Když potom druhého dne vycházel... z Betanie, dostal Ježíš hlad.

A uviděl fíkovník...

³⁶⁷ To bylo tehdy, když proklel ten strom, to je Matouš 21. Mám tady... 12, je to dál, Marek 11:21 a 22.

Petr se tedy rozpomněl a řekl: „Mistře, podívej se, ten fíkovník, který jsi proklel...”

Ježíš jim odpověděl: „Mějte Boží víru.“

(Vidíte?)

Amen, říkám vám (v tom případě to je uvnitř), že kdokoli by řekl této hoře: ‚Zvedni se a vrhni se do moře,‘ a nepochyboval by ve svém srdci, ale... věřil by, že se děje to, co říká, bude mít, cokoli řekl.

³⁶⁸ Chlapče, jižní brána je ochraňována volem. Severní brána je ochraňována lvem, severní brána... Mínil jsem východní bránu. A severní brána je ochraňována letícím orlem, Janem, evangelistou. Lékař pak je na této straně, Lukáš, člověk.

³⁶⁹ Podívejme se teď, co řekne Lukáš. Vezměme Lukáše 1. kapitulu... Tuším, že to je Lukáš 10:1 až 12, a je to pověření. Všichni víte, co to je, ale... Lukáš 10. kapitola a 1 až 12. Dobře, mohli bychom do toho rovnou jít a přečíst to celé, ale nebudeme mít čas. „Jděte...“ Začnu od 3. verše:

Jděte! Hle, já vás posílám, jako berany mezi vlky. Nenoste měšec, ani mošnu...

Podívejte, nechodte ve jménu nějaké denominace, chodte, jak já vás posílám. Rozumíte? Nechodte s osobním pojištěním, že dostanete sto tisíc dolarů za toto probuzení; pokud ne, pak nepůjdete, vidíte. Vyrazíte na svou kampaň, půjdete kamkoli vás posílám, rozumíte.

Nenoste měšec ani mošnu, ani obuv... a s nikým se na cestě nezdravte.

Nezastavujte se a neříkejte: „Půjdu tam a podívám se, jak se jim vede, jak oni...“ Jděte rovnou, kam vás posílám, nevěnujte pozornost nikomu jinému.

A do kterékoli domácnosti vejdete... nejdříve řekněte: ‚Pokoj tomuto domu!‘... bude-li tam syn pokoje, váš pokoj spočine na něm; a pokud ne, navrátí se k vám.

A v té hodině zůstaňte... v tom domě zůstávejte... (spíše) ... zůstávejte a jezte a pijte, co mají...

No, a co s takovými nesmysly, jako, „nejím maso“ a podobně, jů, pro všechno na světě! Vidíte?

... neboť dělník je hoden své mzdy. Nepřecházejte z domu do domu!

Dnes s Jonesovými na večeři, a pak následujícího dne jdete s dalším párem, a pak s dalším párem.

Zůstaňte rovnou tam!

³⁷⁰ Proto víte, proč, když já jedu na shromáždění, ubytuji se rovnou v hotelu, zůstanu tam, protože tam mám naprostý klid. Rozumíte. Nechodte z domu do domu!

Když pak vejdete do kteréhokoli města a přijmou vás, jezte, co vám nabídnou.

A uzdravujte nemocné, nemocné, kteří tam jsou, a říkejte jim: „Boží království se přiblížilo k vám.“

³⁷¹ Ale dovolte mi přečíst tento další verš:

Jestliže ale přijdete do nějakého města a nepřijmou vás, vyjděte na jeho ulice...

„I ten prach z vašeho města, který na nás ulpěl... (podívejte se teď) ... Také... a dokonce prach z vašeho města, který na nás ulpěl, vytrásáme na vás. Avšak to vězte, že se k vám přiblížilo Boží království.“

A říkám vám, že v onen den bude lehčeji Sodomě než tomu městu.

³⁷² Ó, bratře, s touto požehnanou osobní jistotou! Pokud vás nepřijmou, jděte dál a řekněte: „Tedy, jestli si mne nepřejete, dokonce i ten prach, který na nás z vašeho města ulpěl, setřásáme z našich bot.“ Jinými slovy: „Nevezmu si nic; pokud jsem něco snědl, zaplatím vám za to,“ a jdu svou cestou. On řekl: „Amen...“ A jedno každé z těch měst, kam oni chodili a nepřijali je, je dnes potopeno a je po něm veta. A každé město, které je přijalo, stojí do dnešního dne. No prosím.

³⁷³ No. Ještě jedno místo, pak skončím. Podívejme se, máme zde 10. 11:29 až 31, Lukáš 11:29 až 31 pak skončíme. Ó, mám to rád!

A když se k němu scházely zástupy...

³⁷⁴ Podívejme se, mám tady... Je to Lukáš, Lukáš 11:29? Ano, doufám, že je to tu. Ano:

A když se k němu scházely zástupy, začal říkat: „Toto pokolení je zlé. Vyhledává znamení, ale žádné znamení mu nebude dáno, kromě znamení proroka Jonáše.

Neboť jako se Jonáš stal znamením pro Ninivské, tak... Syn člověka pro toto pokolení.

Královna jihu povstane... na soudu s... muži tohoto pokolení a odsoudí je, neboť přijela z kraje světa, aby slyšela Šalomounovu moudrost, a hle, zde je někdo víc než Šalamoun.

Muži z Ninive povstanou na soudu s tímto pokolením a... odsoudí je, neboť po Jonášově kázání činili pokání, a hle, zde je někdo víc než Jonáš.“

³⁷⁵ Co teď chci říci? Závěrem, musím prostě ten zbytek vynechat. Ale, závěrem chci říci toto, protože jsem vás tak dlouho držel. Co On tady říká? „Onoho dne přijde zlé pokolení, cizoložné,“ (no, zapamatujte si!) „hledající znamení. A toto je zlé a cizoložné pokolení.“ A On řekl: „Toto pokolení obdrží znamení.“ Sledujte, jak to souhlasí se zbytkem Bible, znamení Jonáše. „Jonáš byl v břiše velryby tři dny a tři noci; tak musí Syn Člověka být v břiše země tři dny a tři noci.“ Co to bude? Znamení vzkříšení. Vidíte? Znamení vzkříšení bude dokonáno ve zlém a cizoložném pokolení, a ono se stalo v knize Skutků. Ježíš vstal z mrtvých, přišel k Petrovi, Jakubovi, Janovi a apoštolům a oni napsali tuto knihu Skutků (to nebyly skutky apoštolů), to byly skutky Ducha svatého, působící v apoštolech.

³⁷⁶ Dnes to rovněž není člověk; je to Duch svatý působící skrze člověka, nebo lidí, vidíte, který koná toto dílo. To není člověk; člověk je pouze nádobou, rozumíte, ale Duch svatý je tím olejem, který je v nádobě. Rozumíte?

³⁷⁷ A podívejte se, co oni vykonali, podívejte se na znamení Ježíše, které učinili. *Tamti lidé* si toho museli všimnout, neboť... Oni byli negramotní, nevzdělaní, Petr a Jan. Ale oni si museli všimnout, že byli s Ježíšem! Konali ty stejné věci, jako On. A proto, vidíte, každá kniha Bible, každá... tyto čtyři knihy, čtyři evangelia ochraňují toto letniční požehnání, a za tím, co řekli, stojí každé místo Písma. A nyní, Skutky apoštolů dnes dokazují pomoci čtyř evangelií, že Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i navěky. Milujete Jež?

378 *Byli shromážděni ve vrchním pokoji,*

*Všichni se modlili v Jeho jménu,
a byli pokřtěni Duchem svatým,
a sestoupila na ně moc ke službě;*

*Co On pro ně tehdy udělal,
udělá stejně tak i pro tebe.
Jsem tak šťasten, vždyť mohu říci,
že jsem jeden z nich.*

Dovolte, abych to zazpíval:

*Byli shromážděni ve vrchním pokoji,
všichni se modlili v Jeho jménu,
a byli pokřtěni Duchem svatým,
a sestoupila na ně moc ke službě;*

(Toto dnes potřebujeme)

*Co On pro ně tehdy udělal,
udělá stejně tak i pro tebe,
jsem tak šťasten, vždyť mohu říci,
že jsem jeden z nich.*

*Tito lidé se neučili být, (ne... právě tak, jako
Petr, Jakub a Jan)
Neboť vychloubali světskou slávou,
přijali jen svoje Letnice,
a byli pokřtěni ve jméně Ježíš;
a nyní zvěstují široko a daleko,
že Jeho moc je ta samá.*

(Ta stejná jako byla)

*Jsem tak šťasten, vždyť mohu říci,
že jsem jeden z nich.
Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak šťasten, vždyť mohu říci,
jsem jeden z nich, jeden z nich,*

*jeden z nich,
jsem tak šťasten, vždyť mohu říci,
jsem jeden z nich.*

*Ó, přijď, můj bratře,
hledej toto požehnání,
které očistí tvé srdce od hříchu, a
zahájí zvonkohru
a udrží tvou duši v plamenu;
ó, toto hoří nyní v mém srdci,
ó, sláva Jeho jménu.
Jsem tak šťasten, vždyť mohu říci,
že jsem jeden z nich.*

*Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak šťasten, vždyť mohu říci,
jsem jeden z nich. Haleluja!
Jeden z nich, jeden z nich,
jsem tak šťasten, vždyť mohu říci,
jsem jeden z nich,*

379 [Prázdné místo na pásku – vyd.] To svádí mnohé lidi. Jsou... Mnoho lidí zde na ulici, kteří chodí do kostela, patří k církvi, jsou svedeni, jako Eva na počátku. Oni to neví.

380 Ó, přijď ke Stromu života! Teď místo toho, aby tito cherubíni... Chci teď něco říct. Místo těch cherubínů. Chci něco říct. Místo toho, aby tito cherubíni střežili tento Trůn, jsou zde a dohlížíjí a pokoušejí se nahnat lidi skrýt se k tomuto Trůnu, snaží se je provést branou, znovu a opět ke Stromu života, aby mohli z tohoto vzít. Ježíš řekl: „Já jsem Chléb života, který sestupuje od Boha z nebe. Kdo jí moje tělo a pije mou krev má věčný život a Já jej vzkřísím v ten den nejposlednější.“ To je pravda. Ó, jsem tak šťasten!

381 Kolik nemocných je tady v této místnosti? Dovolte, abych viděl vaše ruce, zvedněte vaše ruce. Dobře. Kolik z vás má... Je to... Pochopil jsem Billy? Kde je? Rozdal modlitební lístky?... [Prázdné místo na pásku – vyd.] V pořádku. Kdo má: [Prázdné místo na pásku – vyd.]

382 Dívejte se tímto směrem, všichni. No, připadá mi to, jakoby se to zde dostávalo pod slávu, vidíte. Vidíte? Rozumíte? Oni vzali... Toto Světlo se nachází tady. Vy se pohybuje tímto směrem, vidíte. No,

podívejte to je odraz, prostě odraz, který tu vidíte. Toto není to světlo. To Světlo visí rovnou tady, vidíte, právě zde, blízko této ženy. Téměř jsem ho uchopil a měl jsem tušení, že se to nad někým nachází.

383 No, vy vidíte jedno, a já vidím dva. Jedno je přirozené, a to druhé je nadpřirozené. Tam venku sedí muž, pod tímto lanem, hledící přímo do světla. Ono jej oslnilo. On je ze Seymouru v Indianě a je nemocný... Měl mrtvici. Věříte-li, pane, Bůh vás uzdraví z té mrtvice. Amen! Věřte teď!

384 Věříte z celého vašeho srdce? Tedy, když mi Pán Bůh, Stvořitel nebe a země, dovolí udělat něco, čím bych toto obhájil, že je to od Boha, budete pak věřit celým vašim srdcem? Váš stav, to je nervozita, protože jste procházela přechodem. Věříte, že Bůh vás uzdraví? Vy rovněž nejste odsud.

385 [Prázdné místo na pásku – vyd.]... jaké jsou tvoje potíže? A, činíc takto, že On tě uzdraví? [Prázdné místo na pásku – vyd.]... Může vás uzdravit, protože to nejste vy, kdo chce být uzdraven, to je váš syn. Vidíte? On je ve Virginii. Věříte, že vám mohu povědět, co s ním je, skrze Boží pomoc? On má vředy. To souhlasí. A ještě jedna věc, není spasen. A vy se za něj modlíte. No, paní Bakerová, vraťte se do Somersetu a věřte celým svým srdcem a Ježíš Kristus ho uzdraví.

386 [Prázdné místo na pásku – vyd.]...?... vás uzdraví, přijměte jej, jako svého Léčitele. Pokud můžete... [Prázdné místo na pásku – vyd.]... léčitel. Pavel jednou řekl... [Prázdné místo na pásku – vyd.]

387 Toto obecenstvo lidí, kteří pozorně poslouchali až do této chvíle dnešního dne, Pane, ať, Pane Bože, prosím, aby tvoje milosrdenství a dobrota odpočinuly na nich.

388 Satane, vyzýváme tě ve jménu Ježíše Krista, odejdi pryč z těchto lidí! Oni vytrvali v poslouchání Evangelia. Nemůžeš je už více držet. Ať moc ďábla, který svázal tyto lidi, je opustí!

